

NARODNI LIST

Glasilo narodne stranke za Štajersko.

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Graška cesta št. 1.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K. za pol leta 2 K. za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 20 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Interpelacija

poslancev Ježovnika, Robleka in tovarišev na njega ekscelenco železniškega ministra v zadevi slabih razmer na železniški progi Celje-Velenje in zaradi zapostavljanja slovenskega jezika.

V štajerskem deželnem zboru in pri ravnateljstvu državnih železnic v Beljaku so se vložile že večkrat pritožbe o pomanjkljivosti na železniški progi Celje-Velenje, a vedno brezuspešno. Predvsem je povdarjati pomanjkanje varstvenih naprav pri prehodih. Železnica križa na večih mestih državno cesto Celje-Trst, neštokrat okrajne in občinske ceste, a skoro pri vseh teh prehodih manjkajo zatvornice, ki so pri vseh drugih železnicah v navadi in ki se pri bližanju vlaka zaprejo ter tako preprečijo, da bi kdo prestopil v kritičnem trenutku progo. Tudi drugače se za varnost nič ne skrbi. Na celi progi Celje-Velenje ni niti ene hišice za čuvaje in seveda tudi nobenega čuvaja, ki bi pazil na progo.

Pri živahnem prometu v savinski in šaleški dolini in posebno v celjski okolici je torej v največji nevarnosti življenje in premoženje onih ljudi, ki hodijo čez progo. Edina varstvena naprava je, da je v določeni daljavi od železniškega prehoda postavljena rdeče markirana tabla, pri kateri mora dati vlakovodja svarilno znamenje; jasno pa je gotovo, da to ne zadostuje. Premisliti treba le, da se znamenje lahko presliši, bodisi da človek, ki gre čez progo, slabo sliši ali pa je zaptopljen v misli — in nesreča se je zgodila.

Tako je preslišal znamenje v spomladi leta 1905. neki Golob, ki je na svojem vozu hotel peljati čez prehod na Lavi pri Celju, in vlak ga je povozil. V najnovejšem času pa, dne 2. jul. 1907., je zopet na Lavi pri Celju vlak zagrabil nek voz in le srečni slučaj je, da tudi voznik ni bil žrtva kaznive neskrbnosti in štedljivosti železniške uprave. Nesreča se je pripetila pri belem dnevu; lokomotiva tovrnega vlaka je ob 9. uri zjutraj omenjenega dne zgrabila z gnojem obložen voz Jurija Škoberneta, ko je baš se peljal pri Lanovžu čez progo, ga je vlekla 100 m daleč in ga popolnoma polomila, pri tem se je k sreči odtrgalo oje, in konja s hlapcem Ignac Arlecom vred je brez posebnih poškodb vrglo na stran v jarek. Samoobsebi umevno so tudi potniki v ve-

liki nevarnosti, ker se pri takih prilikah lahko zgodi, da skoči vlak s tira.

Ta štedljivost železniške uprave se ne da z ničemer opravičiti; par zatvornic in nekaj hišic za čuvaje napraviti dati, to bo c. kr. državna železnica pač še zmogla, posebno ker se vendar gre za življenje in premoženje prizadetih. Naravnost nerazumljivo je, da se do danes v tem oziru še nič ni storilo in da je treba še prošnji in pritožb za tako samoobsebi umevne varnostne naprave.

Tudi kanalizacija na tej progi je skrajno pomanjkljiva, tako da so povodnji in s tem poškodbe nasadov na dnevnem redu. Tudi v tem oziru je na vsak način treba izboljšanja.

Dalje se moramo pritožiti, da so na vseh postajah na progi Celje-Velenje izključno nemški napisi in da se postaje izklicujejo samo nemški in sicer v krajih, kjer je najmanj 99% prebivalstva slovenske narodnosti.

To preziranje in zapostavljanje je neglede na gmotno škodo, ki jo trpi nemščine nevesči popotnik, za prebivalstvo skrajno razžaljivo; pravičnost in postavno zajamčena enakopravnost zahteva, da so na skozinskoz slovenskih tleh napisi postaj vsaj dvojezični in da se izklicujejo imena postaj v obeh deželnih jezikih.

Na razne pritožbe je ravnateljstvo državnih železnic v Beljaku odgovorilo, da so tozadevne odredbe že izdane; toda ne zdi se mu vredno, te odredbe tudi uveljaviti in je ostalo do danes še vse pri starem.

Naša pritožba je tem bolj utemeljena, ker so na na nadaljni progi Velenje-Zeltweg (do Sp. Dravograda) dvojezični napisi na postajah in se postaje izklicujejo tudi v obeh deželnih jezikih.

Zato vprašamo:

1. Ali so njega ekscelenci železniškemu ministru te razmere na državni železniški progi poznane?

2. Ali je pri volji c. kr. ravnateljstvu drž. železnic v Beljaku takoj ukazati, da dá napraviti na železniških prehodih za varnost prebivalstva neobhodno potrebne zatvornice in da spravi čuvaje?

3. Ali je pri volji, ukazati c. kr. ravnateljstvu drž. železnic v Beljaku, da isto da nabiti na postajah proge Celje-Velenje tudi slovenske napise in izklicovati postaje v obeh deželnih jezikih, odnosno, če take odredbe obstoje, da se takoj uveljavijo?

Prejšnji rajni cerkovnik je moral vsako leto iti v škofijsko stolno mesto po sveta olja. Vsikdar jih je prinesel lepo domu, samo nekoč na stara leta, ko so se mu že tresle roke in šibile noge, imel je pri tem svojem opravku nesrečo. Ko je namreč korakal po cesti in nesel posodico v rokah, zdrsnejo mu stekleničice iz rok in treščijo ob trdi cestni tlak. Steklo se razbije na tisoč koscev, olje pa se razlije po cesti.

„Oj, ti nezgoda!“ tarna prestrašeni cerkovnik, a praktičen kakor vsak Zabržan meni: „Zdaj bode pa zemlja popila olje. No — bolje je, da si namažem ž njim črevlje!“

Starec stori res tako. Toda ko se spomni, da je bilo olje posvečeno, zdijo se mu črevlji tako imenitni, da jih sezuje, natakne na palico, dene čez ramo in nese domu.

Ko zvedo vaščani, kaka čast je doletela cerkovnikove črevlje, neso jih brž v slovesnem sprevodu v domačo cerkev in jih razpostavijo na naveden način.

Pravosodje (justica) v Celju.

Zadnje porotne razprave — tretje v tem letu — so minile. Prisiljeni smo povrniti se k njim radi tega in onega.

Na obtožni klopi so sedeli 4 obtoženci slovenske narodnosti. Porotniki so bili v pretežni večini slovenski kmetje, izmed katerih marsikdo govori nemščino le za silo.

Vkljub temu so se vršile razprave nemški. Nemški je bila spisana obtožba in nemški se je pri obravnavi tudi prečitala. Obtoženec je ni razumel, porotniki pa tudi ne vsi. Res se je potem skusila po slovensko raztolmačiti, toda to tolmačenje je vse, samo to ne, kar naj bi bilo. Dalje so se čitali večinoma na stvar se nanašajoči spisi nemški. Nemški sta oddajala zdravnika — zvedenca svoje mnenje in ker sta se posluževala povrhu še medicinskih terminov (izrazov), ju porotniki kratkomalo niso razumeli. Nemški je utemeljeval državni pravdnik obtožbe — menda zato, da bi ga porotniki ne razumeli. Predsedniki senata so ponavljali podatke obravnave nemški, razlagali zadevne kazenske paragrafe nemški in konečno tudi porotnike po nemško poučevali.

Skratka vse po nemško, če ni bila skrajna potreba se s kako pričo po slovensko razgovoriti.

Kakor da smo na Nemškem!

Posledice seveda niso izostale.

Trije porotni slučajji in pri vseh so porotniki krivdo zanimali, ker niso nemških obravnave popolnoma razumeli in ker se jih ni konečno v njim razumljivem slovenskem jeziku zlasti o glasovanju poučilo.

Da porotniki res niso obravnave razumeli, pokazali so posredno pri zagovoru dr. Hrašovca, ki je izjavil, da hoče slovenski govoriti, da ga bodo bolje razumeli, s tem, da so mu glasno pritrdjevali. To ni bila nikaka demonstracija, marveč izraz radosti, da morejo v slovenskem jeziku slišati in zvedeti, za kaj se pravzaprav gre, kako da stvar stoji.

Posebno značilen je zadnji porotni slučaj. Detomorilka je svoj zločin priznala in je bila krivda tudi sicer dokazana. Da jo bodo porotniki krivo spoznali, ni nihče dvomil. Toda mislite si dolg obraz državnega pravdnika, presenečenje zagovornika in poparjenost porotnikov samih, ko so slišali oprostilno rabsodbo, ker je bilo 6 glasov za krivdo, 6 pa proti.

Kriva temu je nemška obravnava in pa pomanjkljiv pouk porotnikov.

Nemščine malo več porotnik je po obravnavi sam priznal, da so se porotniki zmotili, ker niso vedeli, koliko glasov je potrebno za krivorek. Bili so zato, da se jo spozna krivo in so bili tudi prepričani, da so jo spoznali krivo. Ker so pa menili, da vpliva razmerje glasov na visokost kazni, so se zedinili tako, da jih je bilo 6 za krivorek, 6 pa za oprostitev. Želeli so, naj bi bila milejše kaznovana, a nepopolno in nerazumljivo poučeni so jo oprostili. Ali jih je predsednik natančno poučil ali ne, ne bomo preiskovali; če tudi jih je, razumeli ga niso, kakor kaže izid.

Tako se sodi v Celju. Celjske porote so vsled tega prava pravcata loterija. Največji lump je lahko oproščen, kot angelj nedolžni obtoženec pa obsojen, ker porotniki nemške obtožbe in nemške obravnave ne razumejo.

Naše poslance in pa društvo slovenskih odvetnikov pa opozarjamo na navedena dejstva, naj zastavijo nemudoma in odločno vse moči, da se ta škandal enkrat za vselej odpravi.

LISTEK.

Kako časte Zabržani črevlje.

Po narodni smešnici zapisal Silvester K.

Živa želja osebno spoznati slavne Zabržane me je gnala nekega dne v Zabrdo. Umljivo je, da so me kot njihovega vestnega zgodovinarja sprejeli sijajno in me izvrstno pogostili.

Ko sem si ogledal občinsko hišo in druga znamenitejša poslopja, grem še naposled v cerkev, o kateri bodem pozneje povedal nekaj zanimivega. Kako se začudim, ko zapazim nad krstnim kamenom pozlačen okvir s šipami, skozi katere sem videl par črevljev.

Misleč, da so črevlji zapuščina kaknega svetnika, vprašam svoje Zabrške prijatelja:

„Povejte mi, kateri svetnik pa je nosil te črevlje?“

„O — teh črevljev ni nosil kak svetnik, ampak naš rajni mežnar!“ je bil odgovor. Dal sem si seveda pripovedovati zanimivo dogodbo.

Slovenske občine, narodu v pomoč!

Vladin sestav, ki je gospodaril do sedaj na Slovenskem, je našemu narodu zato brez skrbi toliko škode na jezikovnih pravicah prizadeval, ker so občine od leta do leta molčale. Vlada nas je prezirala do skrajnosti, a mi se nismo zganili, kakor bi bili brez živcev, brez žolča in čuta. Na papir se je bilo sicer natiskalo mnogo črnih, v dejanju pa je vse mirovalo. Glavni narodni činitelji so dremali, misleč, da prinesejo časopisi pomoč. Toda časopisi ne morejo prinesiti nobene pomoči, oni so le naši glasniki, oznanilci, vsodbuvalci, svetovalci in učitelji. Odpomoč nam morejo doseči naše občine s posredovanjem naših državnih poslancev.

Da je to res, nam spričujejo vrle občine Gornjegrajskega okraja, ki so vložile skupne pritožbe na razna ministerstva za odpravo mnogih nepostavnosti po naših državnih uradih. Med vsemi pa se je odlikovala v boju za narodove jezikovne pravice s svojimi lepimi uspehi občina Kokarje. Kar je dosegla ta občina za svoje področje, lahko doseže vsaka, treba je le odločnosti. Pravica in zakon sta na naši strani.

Na primer objavljamo sledečo najnovejšo pritožbo občine Kokarje:

Broj 1008.

Visoka državna zbornica
na

Dunaju.

Akoravno je podpisano županstvo vrnilo že mnogokrat deželni bolnišnici v Celju nemško spisane dvojezične tiskovine „Auszug — Izvleček“ prosoč, naj se mu te tiskovine spisujejo v slovenskem jeziku, noče imenovana bolnišnica tej zakoniti zahtevi občine ustreči, temveč pošilja še naprej in v jednomer semkaj nemško spisane tiskovine, kakor to svedočite prilogi A in B ter kliče proti zahtevi občine c. kr. politično ekspozituro v Mozirju na pomoč.

Podpisana občina je bila jednaki samo nemško spisane tiskovine te bolnišnice dne 19. II. in 23. II. 1907. odposlala s pritožbo na c. kr. ministerstvo za notranje zadeve, ki pa pritožbe do danes še ni rešilo.

Kakor svedočijo priloge C, D in E, doposilja c. kr. namestništvo v Gradcu slovenskim občinam po c. kr. politični ekspozituri v Mozirju nemške „Kundmachung-e“, ki se ne morejo nabiti na oznanilno desko in tudi ne drugače razglasiti, ker so v jezikovnem oziru protizakonite in jih tudi ne more nikdo razumeti.

Podpisana občina je bila tri take „Kundmachunge“ dne 19. II. 1907, jedno dne 11. IV. 1907, jedno 30. IV. 1907, jedno dne 6. VI. 1907 in jedno dne 17. VI. 1907, vseh skupaj 7, odposlala s pritožbo na c. kr. ministerstvo za notranje zadeve in s prošnjo, naj se c. kr. namestniki v Gradcu zaukaže, ne samo občini Kokarje, temveč vsem slovenskim občinam dopošiljati slovenske razglase, toda do danes ni dospela o teh pritožbah sem nobena rešitev.

Župan oziroma občinska svetovalec sta opravičena si vsak aktosebno prečitati in se na lastne oči prepričati o vsebini, kar v teh slučajih ni mogoče, ker ti akti niso pisani v slovenskem jeziku.

Ravnateljstvu pomožnih uradov c. kr. namestnije v Gradec se nemški akti ne morejo pošiljati v prestavo; kajti ta c. kr. urad je bil občini Kokarje s svojim dopisom z dne 13. XI. 1906 broj 5340 odklonil prošnjo z razlogom, da se tam v nemščini spisani oziroma tiskani spisi ne predstavljajo na slovenski jezik.

Kdo naj torej slovenski občini prestavi nemške spise državnih in deželnih uradov? Prevodi občinskih tajnikov — če so namreč ti nemščine dovolj zmožni — se ne morejo smatrati za avtentične in tudi niso v vseh slučajih zanesljivi. Občina tudi ni dolžna trpeti troškov za prevajanje.

C. kr. okrajno glavarstvo pa menda tudi ni dolžno občini oskrbovati prevodov.

Občina Kokarje se v ti zadevi opira na člen XIX. državnega osnovnega zakona z dne 21. XII. 1867. l. drž. zak. broj 142, s katerim država priznava ravnopravnost slovenskega jezika v šoli, v uradu in v javnem življenju. Ker je bil ta zakon izdan za varstvo pravic državljanov, a ne za urade in uradnike — kakor to dokazuje njegov jasan naslov — si občina kot zastopnica državljanov prisojja pravico zahtevati, da mora biti vsak uradnik v področju slovenske govorice in

pri c. kr. namestniji popolnoma zmožen slovenskega jezika v govoru in pisavi in da morajo vsi državni, deželni in drugi uradi dopisovati slovenskim občinam v slovenskem jeziku.

Slovenci tvorijo v Štajerski deželi 33% prevalstva, a v Celjskem okrožju nad 96%, slovenske občine vzdržujejo s svojim davkom deželno bolnišnico v Celju, zato ne morejo in ne smejo več molče prenašati krivic, prizadanih jim v jezikovnem oziru od strani državnih in deželnih uradov. Prosimo torej:

Visoka poslanska zbornica blagovoli ukreniti vse potrebno, da se bode člen XIX. državnega osnovnega zakona z dne 21. XII. l. 1867. ne samo pri c. kr. namestniji v Gradcu, temveč po vseh državnih, deželnih in drugih uradih na Slovenskem od uradnikov strogo izvrševal ter da se bodo uradniki, ki bodo vkljub svoji službeni prisegi še nadalje kršili ta člen, primerno in zadostno disciplinirali.

Županstvo občine Kokarje dne 4. VII. 1907.

za župana: **Petrin Franjo.**

Iz političnega sveta.

iz državnega zbora.

Seja dne 11. julija: Koroški slovenski poslanec Grafenauer predlaga, naj se izvede razbremenitev kmečkih posestev, da se obvarujejo male in srednje kmetije pred poginom.

Tržaški poslanec dr. Rybač vpraša pravosodnega ministra zaradi zavlačevanja sodnih imenovanj na Primorskem.

Posl. Ježovnik vpraša železniškega ministra zaradi nedostatkov na savinski železnici (glej interpelacijo!!)

Nadaljuje se razprava o proračunu. Govorijo: nemški nacijonalec dr. Ofner, kršč. socialist Biellohlawek, ta napade socijalne demokrate, soc. dem. Beer, ki odgovarja Biellohlaweku in govori za osemurni delavnik. Vsenemec Wolf, ki povsod vidi zatirano Nemštvo in kako se Slovonom dobro godi.

Seja dne 12. julija: Nadaljuje se razprava o proračunu. Izmed raznih govorov nam je posebno povdariti govor nemškega agrarca Peschka, ki govori temeljito in ostro o zahtevah agrarcev. O nagodbi z Ogrsko povdarja, da kmečko ljudstvo more zadovoljiti le taka nagodba, ki odgovarja njegovim zahtevam in koristim. Razpravlja, kako avstrijsko daje nepostavne prednosti ogrskemu poljedelstvu na škodo avstrijskemu. Ostro pa se obrača proti očitjanju, da so plače kmetijskih delavcev ostale enake kljub temu, da cena žitu baje gre navzgor. Govornik dokazuje, da v zadnjih letih cena žitu pada. Govori tudi o cenah živine, ki so sicer nekoliko narasle, a kmet ima od tega malo koristi.

Dalmatinski Hrvat Tresić-Pavičić govori najprej hrvatsko. Potem izvaja, kako je baš Dalmacija od avstrijske vlade zapostavljena, kako pada prebivalstvo tamkaj v vedno večjo bedo, ker ni pomoči od nikoder. Pravi: Ogri bi radi imeli Bosno in Hercegovino, Avstrija ne bi rada pripustila združitve Dalmacije z Hrvatsko, — mi Hrvatje in Srbi pa, ki pojdemo skupno v boj za pravice naroda, vztrajamo na tem, da se združijo Hrvaška in Slavonija z Dalmacijo in Bosno ter Hercegovino v eno upravno skupino, ker le v tem vidimo obstoj in napredek naroda. Govore še prosti socialist Starek, Stransky, Myslivec, Malik itd.

Seja dne 16. julija: Razpravlja se o nujnem predlogu češkega agrarca Udržala, naj se zboljša (fond) zaklad za melioracije, t. j. za izboljšanje poljedelstva, posebej tudi glede regulacij rek in potokov. — Minister za poljedelstvo grof Auersperg pritrjuje, da so zahteve glede melioracij vedno večje. Za letošnje leto je določenih za to šest in pol milijona kron. Izvaja, da za letos zvišanje ni potrebno, če pa zbornica to sklene, bo vlada z veseljem sodelovala.

Slovenec Povše povdarja, da bi se vlada morala pri tozadevnih delih ozirati bolj tudi na južne dele države, ki se popolnoma zanemarjajo.

Nujnost predloga se sprejme in se po nekaterih govorih izroči predlog proračunskemu odseku, ki ima poročati o njem še v tekočem zasedanju.

Na vrsti je potem predlog dr. Luegerja, naj bi se izvolil v svrhu priprav za slavljenje šestdesetletnice vladanja ce-

sarja Frana Jožefa I. poseben odsek 26 mož. Izjavlja, če bo voljen v odsek, da bo predlagal, naj podari država 100 milijonov kron za zavarovanje za starost in onemoglost, katera se ima raztezati na vse stanove. Predlog se sprejme.

Vladna predloga glede kovanja stokronskega denarja iz zlata in nove množine 5kronskih denarjev se sprejme.

Danes zopet seja.

Nova jezikovna uvedba v državni zbornici.

Boj, ki so ga uvedli Čehi za protokoliranje čeških in drugih govorov v slovanskih jezikih — žal, ne da bi bili poklicali na pomoč druge, osobito južne Slované — sicer ni vedel do popolnega uspeha. Vendar pa je doseženo to, da se sprejemajo vloge, t. j. predlogi, interpelacije itd., ki so pisane v kakem slovanskem jeziku in da se tiskane pridenejo državnoborskim sejmim poročilom. Z dnem 16. t. m. je pa prišel v zbornico finančni svetnik Velek, ki stenografira tudi češke govore.

V proračunskem odseku,

ki je imel svojo sejo v ponedeljek dne 15. t. m., je dr. Ploj zahteval enotno delo za podporo bednemu prebivalstvu v Halozah in Istri.

Zoper izvolitev Hribarja

so klerikalci vložili protest. V legitimacijskem odseku drž. zbora se je poročilo o njegovi izvolitvi proti običaju vsled slepe strankarske strastne gonje klerikalcev izročila laškemu klerikalcu Bugatti-ju.

Kranjski deželni zbor

namerava baje sklicati vlada kmalu potem, ko mine poletno zasedanje državnega zbora. Kakor znano se je lani deželni zbor razšel v znamenju obstrukcije. Klerikalci in Nemci so hoteli uvesti tako „moderno“ volilno pravico za deželni zbor, da bi 10 nemških veleposestnikov, ki so vpisani v „deželno desko“, dobilo kar 10 poslancev (lep ljudski deželni zbor!!), ki bi seveda vsikdar lahko onemogočili premembo deželnega reda v ljudskem smislu; na drugi strani pa si žele klerikalci 4. kurijo, v kateri bi seveda oni dobili vse; tako bi potem klerikalci in Nemci v ljubi slogi zavladali v kranjski deželi. Naše stališče je samoobsebi umevno: kljub temu, da je vlada izjavila, da mora ostati v deželnih zborih interesno zastopstvo stanov, stojimo neomajno na stališču, da se tudi za deželne zборе mora uvesti splošna in enaka volilna pravica brez vseh kompromisov. Tudi vsi pošteni in odkriti ljudski prijatelji v kranjskem deželnem zboru morajo stati na tem ljudskem stališču.

Oklic ali manifest na narod

so izdali hrvatski poslanci, v katerem govore o svojem delovanju v saboru, pojasnijo, da je razpor povzročila madžarska vlada, obljublja, da se bodo do skrajnosti borili proti madžarskemu nasilju ter pozivljajo narod, naj vztraja v boju ob strani svojih poslancev, a boj naj se giblje v mejah postavnosti.

Hrvatski poslanci — med ljudstvom.

Hrvatski poslanci so minolo nedeljo priredili nešteto shodov po vseh delih Hrvaške. Razložili so ljudstvu svoje postopanje v Pešti ter povdarjali, da je vsako sporazumljenje z Madžari izključeno dotlej, dokler se madžarska vlada ne postavi na stališče popolne enakopravnosti nasproti Hrvatski. — Ljudstvo je poslanece burno pritrjevalo.

Trozveza med Avstrijo, Italijo in Nemčijo

se je ponovila do leta 1914.

O vojski med Japonsko in Severno Ameriko

so začeli razpravljati časopisi z vso resnostjo. Združene severnoameriške države delajo namreč priprave, katere bi ne bile razumljive, ako se ne spravijo v zvezo z vojsko.

Utrjuje zapadna obrežja z novimi vojnimi pristanišči, velik del bojnih ladij je že odplul na zahodno stran države, torej — obramba proti Japonski. Ni izključeno, da bodo tekom enega leta na Velikem Tihem morju se dvigali bojni kolosi ameriški in japonski in da bodo grmeli topovi z ene in druge strani. Bojna premoč v številu in veličini bojnih ladij je danes na ameriški strani.

Dopisi.

Iz Stoprc. Tudi v našem kotu se včasih zgodi kaj posebnega, četudi bolj poredko. Samo to je menda dandanes že taka navada, da se vedno rajši primeri kaj slabega nego dobrega. V sredo

dne 3. t. m. smo imeli hudo točo, ki je ponekod uničila vse poljske pridelke. Bilo je je toliko, kakor jo že malokdo pomni. Največ je škodovala vinogradom, ki so letos tako lepo kazali. To je najhujše. Ubogi ljudje s tako velikim trudom obnavljajo vinograde, da bi prišli do kakega denarja, pa pride toča in jim uniči v par minutah vse. Pričakujemo od naših poslancev, da izposlujejo izdatno podporo, ker so pri nas ljudje silno revni, in zdaj jim je toča še tisto vzela, za kar bi dobili jeseni kak krajcar. — V nedeljo dne 30. junija se je bil oglasil pri nas potovalni učitelj g. Bele, ki je razlagal o sadjereji in vinoreji. Zlasti sadjerejo je priporočal, ki bi našemu kraju lahko dosti nesla, da bi se enkrat razvila. Nad sto poslušalcev je sledilo z velikim zanimanjem predavanju g. potovalnega učitelja. Hvala mu! Naj bi se pa zopet kmalu oglasil, ker ljudstvo je željno pouka!

Občinskih volitev še nismo imeli. Pač pa je Kolar že parkrat poskušal, da bi še sedanji občinski odbor sklenil, da bi bil v prihodnjem tretjem razredu, ki se ima v par letih otvoriti, popolnoma nemški pouk. Menda že čuti, da pozneje ne bo šlo tako gladko, ker bo občinski odbor morda v drugih rokah. Zato je hotel sedaj napraviti uslugo „Štajercu“ in zagotoviti nemški pouk v prihodnjem tretjem razredu. No, pa je tudi že pri nas nekaj mož, kateri niso tako slepo udani „Štajercu“, kakor Kolar. Obakrat je s tem predlogom pogorel. Pri zadnji občinski seji predzadnjo nedeljo se je izrekla zaupnica našemu poslancu dr. Ploju, ker je pokazal s svojim odločnim nastopom, da mu je več za koristi svojih volilcev, kakor pa za pogubno strankarstvo.

Iz Dramelj. Pri nas se je ljudstvo že nekoliko pomirilo zaradi državnoborskih volitev. Sovraštvo pa, ki ga je med Drameljčane zasejal župnik s par svojimi hinavci, še ni izginilo.

Rekli ste, g. župnik, neko nedeljo s prižnice, kako velik greh je, če se človeku po krivici poščenje odvzame. Vprašamo Vas na tem mestu, kako se strinjajo Vaše besede z dejanji, ko ste vendar v „Slov. Gosp.“ in tudi osebno kradli poščenje poštenim Drameljčanom.

Komaj ste bili tukaj par mesecev, že ste se začeli posluževati komande, katere ste bili v Črešnicah vajeni. Služil Vam je pri tem „Slovenski Gospodar“, ker malokatera številka dojde, da bi Vam ne izpirala vaše stare bolezni. Kregate se, da se ravno v vas kot župnika časniki tako zaganjajo? Kdo bi Vas pa tudi ne imel rad zaradi Vašega značaja, ko se vmešavate v reči, ki Vas nikakor ne brigajo.

Šel Vam je pri blatenju Drameljčanov na roke neki drugi nebodigatreba, ki se pač najboljše na ričet spozna in se je iz njega toliko modrosti nasrkal, da lahko včasih poroča ptuj-skemu „Štajercu“, kako se kak župnik obnaša. Prav mu pa pride tudi „Slov. Gosp.“, da mu kako laž poroča, ker ta list rad sprejema dopise, četudi ni v njih besede resnice, pri vsem tem pa še prav pridno zagovarja svoje lažnjive dopisnike.

Povemo Vam še enkrat, g. župnik: če mislite delati tako, kakor dozda, se bomo tudi mi Drameljčani veselili Vašega odhoda, kakor črešenski farani, ki pravijo po Vašem odhodu: „Hvala Bogu, da nam je Ogrizek odšel.“

Iz Hrastnika. Kako resnicoljubne poročevalce ima slaboznani „Štajerc“, priča dopis iz Hrastnika v št. 28. tega lista. Dopisun poroča, da sta bila dva delavca in sicer Fran Šantej in J. Deoto težko poškodovana. Pri tem pa dela krivega mene. Resnici na ljubo pa bodi povedano, da sem se jaz pred začetkom dela domenil z omenjenima delavcema zaradi strela, in sta tudi oba imenovana že zadosti stara delavca, da bi se morala po tem dogovoru tudi vedeti ravnati. Resnica je pa tudi, da nobeden teh dveh delavcev ni bil hudo poškodovan. Strel sem izstrelil okoli polnoči, in vendar sta oba imenovana delavca delala po izproženju strela do časa, ko se običajno delo konča, to je še kakih pet ur po strelu. Šele drugi dan, 30. junija t. l. se je javil Franc Šantej bolnega in je izostal od dela 5 dni. Drugi delavec J. Deoto pa je delal brez prenehanja. Toraj mislim, da taka poškodba ni težka in imenujem dotičnega poročalca javno „lažnivca“. Vzrok, da je poročal o tej poškodbi, o drugih mnogo hujših, ki se dogodijo pri tukajšnjem premogokopu, pa ne poroča nikdar, je pač naslednji: Jaz sem pristaš narodne stranke in član slovenskega delavskega podpornega društva in to dvojje Štajerčevemu dopisunu napravljala smrtne muke.

Anton Kerše, rudar.

Brežice. Veselica povodom otvoritve restavracije na „Griču“, ki se je vršila zadnjo nedeljo, je v kljub slabemu vremenu dobro uspela, zbralo se je od vseh strani toliko občinstva, da so bili vsi prostori kmalu napolnjeni. Veselice sta se udeležila tudi krški in samoborski Sokol. Igrala je godba 96. pešpolka iz Zagreba. Domači pevci pod vodstvom župnika Mešička so izbrano peli.

Da je bilo vreme lepo, bilo bi se brez dvoma še enkrat toliko občinstva zbralo. Nekaj je pa paznega opazovalca nemilo dirnilo. Pogrešalo se je nekatere domačine, ki hočejo sicer vedno prvo ulogo igrati. Kje je dr. Benkovič? slišalo se je večkrat popraševati. Da, dr. Benkovič, ta je nesreča za brežiški okraj, vzdihnil je ta in oni.

Komaj se je narodno življenje v Brežicah nekoliko povzdignilo, že preti pasti nazaj v nekdanje stanje. Dr. Benkoviču gre v prvi vrsti žalostna zasluga na krajevnem razporu, čegar posledice se bodo kmalu čutile.

Za skledo leče — državnoborski mandat — je dr. Benkovič skoro cel okraj razdvojil. To je radikalna politika, to se imenuje katoliško postopanje!

Kmalu bo sam v mestu. Dr. Strašek odhaja. Benjamin Kunej pojde, davkarju Wuttu je tukajšnje življenje omrzelo in tako pojde dalje.

To so uspehi Benkovičevega nastopanja.

Kjer se dva prepirata, se tretji smeji. Ti tretji so pri nas naši nemškutarji in Nemci. In to se že vidi. Nemškemu advokatu dr. Janeschu se delo od dne do dne množi. Mesto da bi podpirali slovenskega zdravnika, zatekajo se k Nemcu in nesramnost naših narodnih duhovnikov gre baje celo tako daleč, da odvrčajo slovenske bolnike od Straška in jih pošiljajo s svojimi priporočili k dr. Höllerju.

In ti ljudje se pridružajo, da so narodni, da so katoliški in delavni! Dr. Benkovič, mar bi bil na Kranjskem ostal!

Od Sotle. Prijateljskega sestanka dne 7. t. m. v Virštanju se je udeležilo prav častno število zavednega občinstva iz Št. Petra, Kozjega, Polja, Buč, Zagorja, Olimja, Podsrede, Pilštanja, celo iz daljnega Dobjega so prihiteli nekateri. Zborovanju je predsedoval gosp. dr. Kunej iz Št. Petra, ki je prisrčno pozdravljajoč došle v kratkih besedah označil program narodne stranke in povdarjal potrebo ustanovitve pododborov okrajne organizacije za kozjanski okraj. — Jelovšek iz Virštanja je razpravljal o delovanju okrajne organizacije in priporočal 1. razširjanje strankinega glasila, 2. prirejanje shodov s poučnimi govori, da dobi ljudstvo temeljito znanje v vseh panogah umnega gospodarstva in 3. ustanavljanje čitalnic in potovalnih knjižnic.

Na predlog Potočnika iz Podsrede se je razdelil kozjanski okraj v svrhu ustanovitve pododborov okrajne organizacije v tri dele oz. okoliše. V I. okoliš spadajo občine: Št. Peter, Lastnič, Sedlarjevo, Buče, Verače, Virštanj, Imeno, Sopote in Podčetrtek; v II. okoliš: Kozje, Zdole, Pilštanj, Drensko rebro, Podsreda, Gorjane, Križe, Vetrnik, Koprivnica, Veliki kamen, Mrčna sela in Zagorje; v III. pa: Dobje, Planinska vas, Loke, Št. Vid, Presično in Prevorje.

Nadučitelj Pulko iz Dobjega je govoril prav zanimivo o gmotnem položaju in toplo priporočal snovanje „rajfajzenovk“. — Žolnir iz Olimja se je zavzemal za razširjenje sadjarstva in priporočal v to svrhu občinske drevesnice. — Govorili so še gg. Gubina, Hohnjec, Hočevan in Ulčar. Z odobravanjem so bile sprejete od raznih govornikov stavljenе resolucije:

Na zaupnem shodu v Virštanju dne 7. julija navzoči zaupniki narodne stranke zahtevajo:

1. naj se ustanovi na Spod. Štajerskem več vzornih kmetij v svrhu povzdige kmečkega stanu;
2. naj se v vzdrževanje vinogradov potrebna galica na ceni znatno zniža ali pa naj prevzame izdelovanje galice država v svoj monopol;
3. zavarovanje poljskih in obrtniških delavcev za starost;
4. naj se vpelje tudi za deželne zборе in občinske odbore občina in tajna volilna pravica, kakor je to v veljavi za državni zbor;
5. da se končno ugotovi zahtevam slovenskega naroda po ustanovitvi slov. srednjih šol po vsem slovenskem ozemlju in slov. vsenčilišča v Ljubljani, za katerega uredničenje so dani vsi predpogoji;
6. da se ustanove tudi potrebne slov. obrtne in trgovske šole, in

7. skorajšno uresničenje železniške zveze Aspang-Purkla-Rogatec-Brežice skozi kozjanski okraj.

Z željo, da bi se somišljeniki zopet kmalu sešli, pa ne na zaupnem, ampak javnem shodu, kjer hočemo pokazati, da je naš prvi namen delovati za blagor ljudstva, zaključil predsednik shod, kateremu je še sledila prav živahna prosta zabava z navdušenimi govori.

Sv. Marjeta pri Moškanjcih. Dne 7. t. m. je uprizorilo s pomočjo domačih igralcev „Bralno društvo pri Sv. Marjeti niže Ptuja“ narodni igrokaz „Zaklad“. Pohvala bi bila preobširna, ako bi se oziralo na vsakega posameznega igralca, — povedano naj bo le toliko, da so vsi igralci brez izjeme rešili svojo nalogo izvrstno. Srčna jim hvala! — Med dejanji in pa pri prosti zabavi v gostilni gosp. Horvata je svirala glasna godba — sloveči „Golobiči“. K zabavi je precej pripomogla tudi šaljiva pošta. Ta dan je bil res dan veselja za vse Marjetinčane! Želeti je le, da nam bralno društvo nudi še več takih zabavnih večerov.

Na tem mestu naj se še izreka posebna hvala gđc. S. Toplak in pa gosp. M. Lešniku za njuno sodelovanje, kakor tudi vsem ostalim gostom iz okolice, ki so nas na ta dan počastili s svojo navzočnostjo.

Rečica ob Savinji. Občinski odbor tržke občine Rečica je v svoji polnoštevilno zbrani javni seji dne 5. jul. t. l. storil soglasno sledeči sklep:

Vsi uradni dopisi morajo se zanašati na naprejši kolekovati z narodnim kolekom, ki ga prodaja družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. S tem činom je dala zavedna občina že nad 26 let upeljanemu slovenskemu uradovanju očitni dokaz in pritiskala pečat narodne požrtvovalnosti „domu na altar“.

To daje povod klicu k posnemanju in splošni samoobrani. Večina občin iz gornjegrajskega okraja je hvalevredno uvidela to potrebo že pred kratkim časom, a nekaj jih še vedno tava v temi brezbriznosti in zaspanosti. Temu narodnem grehu naj se v najkrajšem času, ne samo v našem okraju, ampak po širni slovenski domovini opomore s tem, da se ujunači vsaj eden odbornik vsake prizadete občine, ter se pri občinski seji raz sedeža dvigne in pojasni domoljubni pomen svojega predloga, ki bo že načeloma sprejet brez protigovora.

Slovenjgradec. V št. 80. „Südösterr. Stimmen“, nemškega krščansko-socijalnega lista, ki ga izdajajo slovenski duhovniki, dne 4. julija je priobčen dopis iz Slovenjgradca, v katerem se napada g. Jakoba Vrečka.

Le iz narodnih ozirov je prevzel g. Vrečko svoječasno gostilno v Narodnem domu v najem in plačuje najemnine 2000 K na leto. Častiti gospodje duhovniki so se že od nekdaj izogibali Narodnega doma in so skoraj izključno zahajali v nemške gostilne in trgovine. Res je tudi, kakor se pravi v dopisu, da je gosp. Vrečko svoječasno prevzel v tem prej „konzumno društvo“ imenovanem podjetju vodstvo. Gospodaril je tako vestno, da je imelo podjetje pri razpustu mnogo čistega dobička, dočim se je pri vseh drugih takih podjetjih gospodarilo na Štajerskem in Kranjskem tako, da se je napravilo mnogo dolgov in se je spravilo mnogo kmetov v nesrečo (glej: konzumno društvo v Vitanju, Laškem trgu itd.)

Tisti ljudje, ki sedaj g. Vrečka obrekujejo, so dolžni mu biti hvaležni za tako gospodarstvo.

Zadnje volitve pa so spravile nekatere klerikalce popolnoma iz ravnotežja in vsi so se spravili čez g. Vrečka. Agitacijo za to, da se bojkotira njegovo podjetje, so strastno razvili.

Ne motimo se pa, če iščemo dopisnika članka v „Südösterr. Stimmen“ v osebi g. Avg. Güntherja, svečarja v Slovenjgradcu.

Ta Günther je Nemec in le navidezno kaže, kakor bi bil prijatelj kmetov in Slovencev.

Günther je tudi načelnik okr. zastopa in je njegovo gospodarstvo slično Ornigovemu v Ptjuju.

Günther je bil prej posestnik hiše Narodnega doma. On je bil gostilničar v tej hiši; če je bil tako dober in vzoren gostilničar, zakaj pa je potem moral hišo prodati?

Günther je bil jako zadolžen in so ga le Slovenci rešili, da so od njega hišo kupili za drag denar. Značilno za njega je to, da se je ob neki priliki v nemški družbi izrazil: „Ich habe das Haus den Windischen teuer verkauft und werde dasselbe einmal billig zurückkaufen.“ („Jaz sem hišo „bindišarjem“ drago prodal in jo bom svoj čas zopet ceno odkupil.“)

Neki nemški Güntherjev prijatelj ga je zadnjič vprašal, „kako dolgo bo še slovenske kmete za norca imel“.

Ta Günther hoče v svojo lastno korist v našem okraju komandirati in ga jako jezi, da ga je g. Vrečko že nekaterikrat razkrinkal in mu njegove naklepe prekrizal.

Günther je ravno tak prijatelj Slovencev in kmetov, kakor načelnik okr. zastopa Ornig v Ptuj.

Günther ni še nikdar kaj za Slovence in za kmeta storil, pač pa so Slovenci in kmetje za njega toliko storili, da ima lepe dohodke od okr. zastopa in okr. hranilnice.

Vzame pa naj na znanje, da g. Vrečko ni nikak služabnik, ampak samostalen podjetnik.

Položnice ali čeke

prilagamo današnji številki ter opozarjamo cenjene naročnike in prijatelje na besede, ki smo jih priobčili v predzadnji šte. 31. na uvodnem mestu in v zadnji šte. pod „Na znanje“.

Mnogo pritožb

nam prihaja zadnji čas od raznih strani, da se list neredno dostavlja. Zasledili smo, da se zopet gode lumparije na raznih poštah, zato prosimo cenj. somišljenike, naj nam naznanijo vsak slučaj, ker bomo postopali brezobzirno.

Štajerske novice.

Prvi strel v odgovor klerikalni posojilnici v Celju. Kakor čujemo, je celjska posojilnica storila sklep, da bode od sedaj naprej obrestovala hranilne vloge strank s $4\frac{1}{2}\%$, torej za $\frac{1}{4}\%$ višje nego doslej. Tudi se namerava skleniti, da se morajo prosilci posojil v prihodnje oprostiti vseh stroškov pri prošnjah za posojila. Posebno slednji korak popolnoma odobravamo.

Napad na slovensko posest. Če se kak Nemec uradnikom v slovenskem kraju imenuje, se vlada in Nemci izgovarjajo, da je prednik bil Nemec, da torej mora posestno stanje ostati. Kako hinavsko je zatiranje tega načela, vidimo v najnovejšem času. V Grobelnem sta bila do zdaj zmiraj pri pošti vsaj dva uradnika, ki sta bila slovenščine zmožna. Zdaj hočejo vriniti Nemca Mittelhamerja z Gornjega Štajerskega, ki je bil doslej v Laškem trgu. Na mesto umrlega slovenskega dež. sodn. svetnika v Laškem dr. Pfeffererja pa hočejo Nemci opraviti tudi Nemca in sicer Wagnerja iz Šmarja. Slovenski poslanci se morajo pač z vso silo upreti takemu drznemu ponemčevanju.

Nova celjska posojilnica. Imamo torej konkurenčni zavod. Narodni stranki gotovo ni treba hvaliti stare celjske posojilnice, da bi ji bila naklonjena. Niti vinarja nismo od nje dobili, tudi nismo ničesar zahtevali, vendar pa živimo in bomo živeli. Poglejmo si stvar z nepristranskim očesom. Od leta 1880. naprej je darovala celjska posojilnica 88,856.50 K za slovenske, narodne namene. Naj kratko naštejemo večje vsote zadnjih desetih let: Za občeslovenske oz. celjske namene v zadnjih 10 letih: Za dijaško kuhinjo 5100 K, prostovoljno gasilno društvo 600 K, podporno društvo samostojnih slov. razredov 3300 K, družba sv. Cirila in Metoda 1550 K, podporno društvo slov. visokošolcev v Gradcu 850 K, na Dunaju 800 K, v Pragi 500 K, za jubilejni sklad 800 K, dijaški dom 5400 K, za slovensko šolo v Muti 450 K, za Savinsko podružnico slov. plan. društva 1050 K, za godbeno šolo 1100 K, za narodni svet 500 K, za katoliško podporno društvo (šolske sestre) od leta 1903. naprej pod imenom: za uboge učence ljudskih šol 5150 K, za društvo sv. Nikolaja v Trstu 300 K, Celjski Sokol 100 K in Sokolski dom 1000 K. Dalje pa za cerkve: za zgradbo novega stolpa na Sv. Miklavžu pri Celju 100 K, za zgradbo kapelice pri Kocbekovi koči na Ojstrici 10 K, za cerkev Marija Lurd pri Grižah 25 K, farni cerkvi sv. Danaela v Celju 400 K, cerkvi sv. Jožefa 100 K, farni cerkvi na Teharjih 100 K. — V načelstvu posojilnice sede trije klerikalci. Naj eden izmed teh gospodov pove, ali se mu je kedaj zavrnila opravičena prošnja za klerikalne namene? Od narodne stranke pa v načelstvu ni nobenega. Slovenec, narodnjak, sedaj sodi sam! Ali je konkurenčnega zavoda treba bilo? Upravni stroški bodo dvojni, čisti dobiček manjši, in kdo trpi? Narod! — Da boste gospodarski boj začeli, s tem smo računali že pred 3 meseci, ker Vas poznamo. Imejte ga, mi se Vas

ne bojimo. Sedite mirno naprej v stari posojilnici, hranilnici, ter v klerikalni posojilnici, mešajte povsod svoje karte, — mi bomo pa tudi delali.

Klerikalec — Narodnjak? Piše se nam: Zgodilo se je torej, o čemur smo govorili že dolgo in kar smo pričakovali; v Celju imajo konkurenčni zavod, v Mariboru in Ptuj jih bodo ustanovili v kratkem. Naj le režejo naprej v slovensko meso, gospodje od „Gospodarja“! Bomo videli, kdo bo zmagal; slabejši bodo Slovenci, Nemci pa močnejši. — Tako je, Vi Celjani ste rušili slogo, ker se niste hoteli pustiti tepsti in niste pripustili, da se daje narodu klofute od nekaterih mož, ki so seveda narodnost jedli z veliko žlico. Prej so bili, pa žal, sedaj niso več, gospodje duhovniki narodnjaki; hvala Bogu, so še nekateri, namreč oni, ki so v prvi vrsti Slovenci, potlej šele stanovski možje. Za Boga, ali je bila to zasluga za duhovnika, prej večkrat edinega izobraženega moža v občini, da se ni sramoval slovenske, materine krvi. Sedaj pa morajo s tem računati, da so tudi drugi Slovenci nekaj vredni, ter hočejo delati za Slovence, in sicer nesebično. — Poglejmo nekoliko v pretekli čas. Župnik Govedič je agitiral za nemško šolo, „Sl. Gospodar“ in „Slovenec“ sta molčala; opat Ogradi, ki je vedel, da eden glas odločuje pri volitvi veleposestva v okrajni odbor celjski, ni šel; — molk. Dr. Dečko, že bolan, ponuja travnik za slovensko gimnazijo, — krik, narodni izdajalec itd. Dr. Korošec imenom svoje kmečke zveze izjavlja: „Tudi v mestni skupini ni mogoče glasovati za kandidata narodne stranke“. Krik, pa odobravajoč. „Častihlepni so narodovci“, piše Slov. Gospodar. Kmečka zveza kandidira „kmete“ dr. Korošca, dr. Benkoviča, dr. Povaleja, dr. Jankovič je že deželni poslanec, za državni zbor mu še ni, ker še nima dosti denarja. Narodna stranka nobenega. Opat Ogradi pusti tri Nemce voliti v cerkveni odbor, samo da ne bi dobili Slovenci Maksimilijana, — molk.

Mučeništvo zaradi katoliškega prepričanja. „Slov. Gospodar“ je objavil novico, da so štirje možje zaradi katoliškega prepričanja ob kruh prišli in sicer eden uslužbenec zvezne trgovine, eden knjigovezni pomočnik v Celju in občinski tajnik in redar v Žalcu, ki so bili od liberalnih gospodarjev odpuščeni, ker so se čutili katoličane. Ta vzgled nam spet v živi luči kaže resnicoljubnost duhovniških časopisov. Imenovanim uslužbencem je bila služba redno odpovedana (ni res, da so bili odpuščeni) iz popolnoma stvarnih razlogov, nikakor pa seveda ne zaradi katoliškega prepričanja. Pri nekterih bi se dalo celo trditi, da se jih ni želelo več v službi iz ravno nasprotnega vzroka, namreč zaradi pomanjkanja katoliškega obnašanja, pomanjkanja službene zvestobe nasproti gospodarjem. Knjigovezu je bilo odpovedano, ker delodajalec ni imel opravka za toliko število pomočnikov, kar je izkazano s tem, da mesto odpuščenega pomočnika pozneje ni nobenega drugega v službo vzel. Mar naj gospodar vzdržuje služabnika samo zaradi katoliškega prepričanja, če pa nima opravka za njega? Kar se tiče uslužbenca Zvezne trgovine, bila je tudi istemu iz stvarnih vzrokov služba in sicer na dolgi rok 6 tednov redno odpovedana. Fantič je bil prej zvest in marljiv, ko ga je pa celjski vikar Gorišek vjel v zanjke svojih katoliških spletkarij, začel je ta mladič svojo službo (menda pač ne zaradi svete vere?) čim dalje bolj zanemarjati. Ko bi moral biti v trgovini, je lazil po ulicah in lovil sotrudnike za Goriškove ideje. Vohunil je pri raznih sejah in prisluškoval, če bi mogel ujeti kako tajnost. Če so prišli v trgovino „liberalci“, največji odjemalci, jih fantič še pozdravljati ni hotel in se je celo pripetil slučaj, da je za neko iz trgovine odhajajočo gospo — pljuval. To se je izvedelo in so najboljši odjemalci začeli izostajati. Ali bi naj podjetje vzdrževalo v svojo lastno škodo takega uslužbenca, akoravno je s takim katoliškim obnašanjem gmotno več škodoval nego je bilo njegovo delo vredno? Tudi žalski redar in tajnik zapuščata službo iz podobnih vzrokov. Brez vednosti svojega župana sta krivo ovajala najuglednejše tržane kot ponočne nemirneže ter jih spravljala v policijske preiskave, ki so dognale popolno neutemeljenost ovadb. Ruvala sta zoper županstvo in občinski zastop, kteremu sta zvestobo prisegla. Ali je to katoliško obnašanje? Kam pride gospodar, če se ne bode smel niti na podlagi dogovorjene odpovedi otresti nezvestih služabnikov? Zdaj pa naj vpraša duhovni oče „Slov. Gospodarja“ samega sebe, kako on v podobnih slučajih postopa. Ko je dne 7. svečana

t. l. črkostavec Cirilove tiskarne v Mariboru izročil znano številko „Gospodarja“, s katero je bila Koroščeva neodkritosrčnost glede skupnega postopanja pri volitvah razkrinkana, zapodil je maščevalni dr. Korošec tega črkostavca še tisti dan iz službe. Ko je tajnik celjskega okrajnega zastopa agitiral za Žurmana, obrnil se je dr. Korošec ne le v časopisju, ampak osebno na vladnega komisarja, ter izposloval odpuščenje slovenskega uradnika. Temu je odjedel kruh, na njegovo mesto pa še do danes ni nameščen drug tajnik, ki bi bil Slovenec. Tako deluje dr. Korošec, seveda vse na podlagi katoliškega prepričanja. In potem se še pritožuje, če drugi službo-dajalci v opravičeni samoobrambi odpovedujejo službe nevestnim služabnikom!

„Razkritja o Ploju“. Bahavo je začel po vstopu dr. Ploja v „Zvezo južnih Slovanov“ „Slovenec“ kričati, da bo sedaj razkril vse, kar ve o Ploju. In res je kmalu nastavljal prvi kanon: izstreliti je hotel kartečo, češ, Ploj je kriv, da se je volilna reforma za koroške Slovence iztekla tako nesrečno; toda — namesto karteče je puhal iz kanona prazen dim. Tako klavernih napadov že dolgo nismo čitali. Dr. Ploj je odgovoril v „Domovini“ na te napade, iz katerih izhaja, da so vsa „Slovenčeva“ očitanja izmišljena in zlagana, da je edini dr. Šusteršič s svojo strankarsko strastjo in pohlepnostjo zakrivil koroško nesrečo; vendar se ne moremo ubraniti utisa, da je sploh bivši slovenski delegaciji — tudi Robiču in Ploju — manjkalo mnogo, mnogo one dejstvene sile, s katero bi se bilo vsaj nekaj dalo popraviti.

Dr. Benkovič in skupen klub. Znano je, s kako surovostjo je nastopal dr. Korošec z zvezi z dr. Benkovičem zoper dr. Ploja, ker je ta vstopil v skupen klub Jugoslovanov. Zdaj pa dr. Benkovič v „Posavski straži“ siplje svojim bralcem pesek v oči, rekoč, da se zavzema za skupen klub! Mi dr. Benkoviča predobro poznamo, da bi mu verjeli in z vso odločnostjo trdimo, da je vse to le slepilo in pesek v oči, da bi se napredno misleči elementi zazibali v spanje, dočim delajo dr. Benkovič in sodrugi z vsemi močmi za klerikalne vzore! Pozor!

Roblek in Ježovnik klerikalca — ali: „Štajerc“ nori. V zadnji številki je veliki politik Linhart zopet v črno zadel: Roblek in Ježovnik sta vstopila v zvezo južnih Slovanov, ker čim več poslancev se združi v eno skupino, tem več se lahko doseže za volilce. Ta skupina ima v svojih pravilih, da stoji na krščansko demokratični podlagi, torej na stališču krščanstva, kakor vse slovensko ljudstvo, ter na demokratičnem, t. j. ljudskem stališču, na stališču neumornega dela za ljudske koristi. A kaj pravi veleučeni Linhart: Krščansko-demokratično — t. j. toliko kakor krščansko-socijalno in t. j. toliko kakor klerikalno. Roblek in Ježovnik sta torej naenkrat klerikalna. Vsi svetniki božji, ali še imate sploh toliko moči, da bi Linhartu enkrat malo razsvetlili blatne možgane!

Nujni predlogi za pomoč po toči in ognju poškodovanim. Načelniki klubov so imeli sejo in so na predlog poslanca dr. Ploja sklenili, da pridejo nujni predlogi za pomoč po toči, ujmah in ognju poškodovanim še v poletnem zasedanju (ki bo trajalo menda do 24. t. m.) na razpravo. To je gotovo pozdraviti sosebno z ozirom na grozne nesreče po toči in ognju na Spodnjem Štajerskem.

Da se suje pesek v oči. Zanimiva je vsekar strašna „delavnost“ klerikalnih poslancev. Tako je n. pr. Roškar stavil interpelacijo na železniškega ministra, naj stori takoj potrebne pripravljalne korake za železnico Purkla-Ptuj. K Roškarjevi nesreči in blamaži (gospodje klerikalci so pač v vsaki stvari dobro poučeni!) pa je ministerstvo te „pripravljalne korake“ že storilo, ker je že tri tedne pred Roškarjevo interpelacijo odredilo pregled nove proge, kar pomeni toliko, da se v doglednem času prične z delom.

Zopet nov časnik na Štajerskem. „Slov. Gospodar“ in „Naš dom“ sta v zadnjem času zelo nazadovala. Zato namerava dr. Korošec v najkrajšem času ustanoviti še en časnik pod kakim novim imenom.

Do sem in ne dalje. Veliko premirno smo prenašali doslej, da so kakor gobe iz tal rasle posojilnice po slovenskem Štajerskem pod firmo nemške graške zveze. Zvemo pravkar, da namerava osnovati g. Žmavc v Oplotnici proti obstoječi slovenski posojilnici drugo pod firmo graške zveze, in sicer na željo nekaterih oplotniških nemškutarjev, da bi si dobili občino popolnoma v kremplje. Če bo to res, potem moramo napovedati g. Žmavcu brezobzirno boj.

Namesto brzojavk poštne nakaznice. Veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda pošiljajo vsako leto mnogi rodoljubi, ki se skupščine ne morejo udeležiti, brzojavne pozdrave in voščila. To je za družbo jako častno, a praktično ni. Vodstvo nasvetuje namesto dragih brzojavk ceneje poštne nakaznice. Svota, ki bi se morala plačati za brzojavko, naj se rajši nakaže družbi. Kaka častitka se lahko napiše tudi na nakaznico, ki naj se dan poprej odpošlje na naslov g. župnika Ivana Pibra v Bohinjski Bistrici.

Predavanje potovalnega učitelja za združništvo VI. Pušenjaka v Celju: 23. julija v Škalah o poučnem potovanju v Nemčiji; 23. junija v Št. Ilju pri Velenju o „rajfajznovkah“; 29. junija pri Malinedelji o „rajfajznovkah“; 7. julija v Malinedelji o delovanju in pravih posojilnic. 13. jul. v Šoštanju o poučnem potovanju v Nemčiji; 14. julija v Družmirju o združništvu; 14. julija v Št. Ilju pri Velenju o mlekarstvu in mlekarnah; 21. julija v Brežicah o vinarskih zadrugah; 28. julija pri Sv. Bolfanku pri Bišu o mlekarstvu in mlekarnah; 4. avgusta v Čadramu o združništvu.

„Toča!“ To je strašna beseda, ki posebno letos pretrese vsakemu kmetovalcu mozeg, če jo samo sliši. Žalibog pa so jo kmetovalci že skoro po celem Spodnjem Štajerskem, posebno pa nesrečne Haloze, letos v resnici občutili. Vse nade, ki so jih stavili vinogradniki baš na gorice, so zopet uničene in v nekaterih krajih mora zavladati lakota, če ne bo nujne odpomoči. Naši državni poslanci morajo zastaviti vse sile, da dobe nesrečni kmetovalci izdatno pomoč od države, ne morda samo kake drobtinice. — Na drugi strani pa moramo vendar vedno in zopet iskati novih sredstev, kako se ubraniti toče. Država je rekla, da ne da za streljanje proti toči nič več, češ da nič ne pomaga. Prinašamo danes in v prihodnji številki članek od strokovnjaka, ki že skozi desetletja na svoje oči proučuje streljanje proti toči in je zapisal vse iz lastne izkušnje. Članek izide pozneje kot brošurica in bo preveden tudi na nemško. Članekar v njem jasno dokaže, da streljanje proti toči ni brezuspešno, če se prav izvršuje. Želimo, da naši čitatelji članek „o streljanju proti toči“, ki ga prinašamo med gospodarskimi paberkami, pazno čitajo, se po njem točno ravnaajo, in videli bodo uspehe.

Dr. Ploj v Ormožu. Za minolo nedeljo dne 14. t. m. je sklicalo politično društvo za ormoški okraj „Sloga“ svoj občni zbor, na katerem se je razpravljalo o vstopu dr. Ploja v zvezo južnih Slovanov. Dr. Ploj je sam bil navzoč in je o tem govoril. Navzočih je bilo okoli 200 ljudi, med njimi doberšen del pristašev narodne stranke, dasi jih gotovi gospodje niso hoteli videti. Čudimo se nekaterim ormoškim voditeljem, ki ne poznajo svojega okraja niti tako, da bi razločevali med našimi in svojimi pristaši. Ne bodite vendar slepi, ampak poslušajte, kaj vam govori tok časa. — Zborovanju je predsedoval dr. Omulec in je bilo jako burno, ker so 4 duhovniki prignali nekaj svojih ovčic, ki ne znajo misliti s svojo glavo, kar so pokazali razni res zanimivi medklici teh ovčic med govorom kaplana Ozvatiča. Ta je namreč prignal kar 50 Velikonedeljčanov in je bil tudi glavni „govornik“ (če se čitanje sme imenovati govor!) proti Ploju. Pri glasovanju za zaupnico ali nezaupnico dr. Ploju se je odstranilo okoli 40 zborovalcev — Plojevih volilcev! — iz neznanih nam vzrokov; vendar je bila zaupnica sprejeta z 98 proti 56 glasovom. Nahujskane Ozvatičeve ovčice so vočigled temu začele rjoveti kot volkovi. No razni govorniki so jim nekoliko „ohladili“ vročo zvezarsko kri. Kakor videti, so v ormoškem okraju klerikalci res ob ves upliv in niti razni Ozvatiči in Bratuški jim ga ne rešijo.

Višjo gimnazijo v Celju je obiskovalo preteklo leto 349 učencev, med njimi 86 Slovencev, 261 Nemcev, 1 Italijan in 1 Čeh. Iz Celja in okolice je obiskovalo zavod 146 (!) učencev. Z odliko je dovršilo leto 35 učencev, 27 jih je dobilo 2. red in 32 jih ima poskušnjo.

Dekliško meščansko šolo v Celju je obiskovalo lansko leto 135 učenk in sicer 24 Slovenk in 107 Nemk; ostale so bile drugih narodnosti. 129 jih je dovršilo šolsko leto z izvrstnim vspehom, štiri s slabim, 2 ste ostali brez skušnje. Meščank je bilo 89, okoličank 23.

Petrazredno okoliško deško ljudsko šolo v Celju je obiskovalo začetkom šolskega leta 1906/7. 382 učencev, a ob koncu 346. — Za višji razred odnosno oddelek bilo je sposobnih 269, med temi 72 z odliko; zaostalo je 72 učencev, neredovanih pa je bilo 5. — Poučevali so na zavodu: nadučitelj,

3 def. in 4 prov. učitelji ter dva veroučitelja. — Šola je štela 5 def. razredov s 3. prov. vzporednicami. — Za vstop v gimnazijo se je oglašilo 19, a v meščansko šolo 5 učencev.

Iz „ljubezni“ okna pobil je 19 letni Franc Dežnikar, sin posestnika, ki ga ni marala posestnikova hči Marija Peatnik. Ko je videl, da je vse zastoj, je šel pod „ljubljen“ okno in je pobil vse šipe. Pri sodnji je potem še krivo pričal, in bil obsojen na 4 mesece težke ječe.

Enajstkrat iz „ljubezni“ z nožem zabodel je 21 letni delavec Peter Travner v Gaberji svojo bivšo ljubico Jožefo Rupnik, delavčevo hčer, ki ga vsled očetove prepovedi zadnji čas ni več marala. Obsojen je na 4 mesece težke ječe.

Detomorilka — oproščena. Porotno sodišče v Celju je oprostilo udovo Heleno Mancinger iz Turške vasi pri Slovenjem Gradcu, obdolženo detomora. Mencinger je imela razmerje z mnogo mlajšim hlapcem Koširjem. Razmerje ni bilo brez posledic. Mencingerko je bilo sram in je umorila dete takoj po porodu. Porotniki pa se niso mogli prepričati o njeni krivdi in so jo oprostili.

Zgubil se je Janez Vnuk, sin Jožefa Vnuka iz Trbovelj. Dne 30. junija sta šla z dvema konji na sejm v Ptuj. Dne 3. t. m. je oče poslal sina po železnici domov z naročilom, da on sam pride prihodnji dan. Dosedaj ga še ni domov in se je najbrž pripetila kakšna nesreča.

Prememba mej med občinama Pirešca in Petrovče. Finančno ministerstvo je dovolilo to premembo in se vrši dne 30. in 31. julija t. l. komisijonalni obhod in popis nove meje.

Kobilice v laškem in celjskem okraju. Časopisi so poročali, da so okoli Laškega celi kraji po kobilicah uničeni. Gozdni svetnik Donner je prepotoval vse napadene kraje in je našel, da se gre za izražene živalice ene vrste poljskih kobilic (*Pecotetix alpinus* Koll. var. *colina* Brunn): te živalice že skozi dvajset let vsako leto obiščejo Laško, Tremerje, Rifnigozd in Košnico včasih v večji množini, včasih malo. Letos so se razširile kobilice tudi še v občini Griže. — Enake množice kobilic, kakor letos, so se prikazale v minulem času že večkrat in so se prebivalstvu nasetovala sredstva proti njim, ki pa jih ni uporabljalo, najbrž, ker škoda, t. j. odpadanje listja in nekolika zaostalost v rasti, ni velika v primeri z dragimi in mudnimi sredstvi za pokončevanje. — Kobilice gredo le težko iz gozdov, tako da jih je najti na poljskih nasadih samo ob robih gozdov. Zato ni nevarnosti za poljske kulture in je samo stvar prebivalstva, kolikor mogoče uničevati kobilice, kar se najlažje stori, če se tuintam v gozdu poseka kako majhno drevesce; na to podrto drevesce vam pridejo celi roji kobilic in te se lahko potem polije s tekočino tobačnega ekstrakta ter se jih tako uniči. Kmetijska podružnica v Laškem ima nalogo, da dela v tem smislu poskušnje.

Vransko. V nedeljo dne 21. t. m. se vrši v dvorani g. Brinovca gospodarski shod, ki ga priredi okrajni odbor narodne stranke. Začetek ob 3. uri popoldne. Na shodu predava g. nadučitelj Anton Petriček o hmeljarstvu.

Nepredvidnež. Rudar Anton Čatar je izstrelil v rudniku dinamično patrono, ne da bi bil dal znamenje, pri čemur sta bila delavca Omahne in Grabič težko ranjena. Obsojen je na teden zopora.

Zaupni shod okrajnega odbora nar. stranke za Polzelo-Braslovče-Gomilsko in Rečico na Paki prošlo nedeljo je pokazal, da se naše ljudstvo res začne zanimati za pobiljšek svojega gospodarskega položaja. — Predlog, naj se ustanovi v našem okraju ena, oziroma več knjižnic, se je enoglasno sprejel. S predpripravami se ima takoj pričeti. — Sklenilo se je tu nabrati in neuporabljeni denar izvrševalnemu odboru v Celje odpisati. Nadalje se je sklenilo, da se ima v vsaki občini po eden krajni odbor sestaviti ter da se skliče prihodnji zaupni shod na 11. ali 18. avg. v Gomilsko. — Izrazila se je želja, naj bi se „Narodni List“ čim več z gospodarskimi zadevami bavil in prav mnogo poučljivih gospodarskih člankov objavljaj.

Jurklošter. V Praprotnem je dne 9. t. m. ob 3. uri zjutraj udarila strela v hišo posestnika Marka Senice. Hiša, hlevi in žitnica — vse je pogorelo. Zaradi vetra in pomanjkanja vode so ljudje komaj sebe in živino rešili. Škode 6000 K; zavarovan je pa bil posestnik samo za 1400 K.

Žalec. Ljudska knjižnica v Žalcu je izposodila v prvem četrtletju svojega poslovanja 450 knjig. Prosi se, da cenjeni odjemalci vrnejo do konca tega meseca izposojene knjige, ker knjiž-

nica, broječa danes 455 knjig, brošur itd. meseca avgusta ne bo poslovala, da se zopet na novo uredi.

V Trbovljah se je dne 13. t. m. vsula toča. K sreči je bila pomešana z dežjem in je le po vrtilih napravila nekaj škode.

Iz Laporja pri Slov. Bistrici. Naš g. župnik Medved torej vabi verne Slovence na romanje v Marijino Celje. Pred 4 leti so zadnjikrat Slovenci romali v Marijino Celje. Tačas so tam bili prav „ljubeznivo“ sprejeti od Nemcev. Ko so slovenski romarji prikorakali slovenske pesmi prepevajoči, so jih Nemci zasramovali, se jim posmehovali in jih psovali za „bindiške troteljne“. In ko so zvečer Slovenci iskali prenočišča, jim ga nemški gostilničari niso hoteli dati, še jedi ne za dobro plačo. Tačas so bili silno ogorčeni slovenski romarji in le en glas se je slišal: Nikdar več v nemški Maria Zell. In odslej je Medved vodil svoje ovčice v Brezje na Kranjskem; s tega potovanja so se vsaj vsi z lepimi spomini vrnil. A letos naenkrat spet nemški Maria Zell. Gospoda Medveda, ki vabita na to romanje, sta pač izgubila ves narodni čut, da hočeta Slovence spet izpostavljati takemu zasramovanju, kakor poslednjikrat. Vsem tistim pa, ki se bodo odzvali vabilu gg. Medvedov, svetujemo že zdaj, naj seboj nesejo vato, da si zamaše ušesa, da ne bodo slišali nemških psov. v torbo pa naj denejo kolače in klobase, da ne bodo stradali v Marijinem Celju.

Studenice pri Poljčanah. Naš župnik še vedno ne neha ščuvati proti edini narodni gostilni v Studencih in agitira s tem za nemčurske gostilne. Zbirališče tukajšnjih zvezarjev je sedaj gostilna Pukl, kateri je pred letom pri obč. volitvah spravil skoraj celo občino Modraže pod nemčurski jarem. G. župnik, ste pač vrl narodnjak, ljubši vam je nemčur, ko pa pošten Slovenec, kateri se ne klanja brezpogojno vaši komandi! Koliko koristite s tem vaši stranki in sebi, bo pokazala prihodnjost.

Ljudska posojilnica v Ljubljani — in narodnost. Daleč po Slovenskem znani „Marijin vrelec“ v Gaberniku v rogaškem okraju je postal lani last klerikalne Ljudske posojilnice v Ljubljani. Posojilnica je hišo prenovila. Seveda je dal napraviti ta klerikalni slovenski zavod na hišo nemški napis: „Marien-Quelle vorm. G. Regorschegg“, ki je naravnost sramotilen za izključno slovensko okolico. Odjemalci so tudi sami Slovenci. Tako daleč sega narodnost pri klerikalcih!

Poljčane. Pred kratkim ustanovljena posojilnica v Poljčanah hoče prestopiti iz Zadrugne zveze v Celju k zvezi v Ljubljani. Proti celjski zvezi hujska poljčanski župnik zato, ker je ta ustanovila posojilnico brez župnikovega sodelovanja. Ker bi pa župnik vendar imel rad pri posojilnici prvo besedo, je nahujskal na zloben način nekaj odbornikov proti celjski zvezi. Pa ne bo šlo; saj ve vsak pameten kmet, da nam ni treba iskati zveze s slaboglasnim celjskim zavodom, ko imamo vendar na Štajerskem svojo zvezo, ki nam daje denar pod lažjimi pogoji in nam po svojem dosedanjem plodonosnem delovanju obeta večje poroštvo.

Okrajni odbor narodne stranke za ptujski okraj skliče v nedeljo dne 21. t. m. ob 10. uri dopoldne zaupni shod pristašev narodne stranke v Narodni dom v Ptuj. Ker so na dnevnem redu nujne in važne strankine zadeve, se uljudno vabijo somišljeniki, da se shoda polnoštevilno udeležijo.

Okrajni odbor.

Na gimnaziji v Mariboru so končali šolo 6. t. m. Dijakov je bilo 483, med temi 318 (66%) Slovencev; nižji razredi so imeli slovenske paralelke, I. razred celo dve. Odličnjakov je bilo 45 (27 Slovencev.) Poučevalo je v celem 31 učiteljskih moči. Neobligatni predmeti so bili: slovenščina za Nemce v IV. kurzi, francoščina, geometrično risanje, lepopisje, risanje, petje, nemška stenografija in štajerska zgodovina.

Sv. Križ nad Mariborom. Pri nas razženejo streljači letos vsako nevihto, da še nismo pridno videli toče. Vse dosedanje nevihte so prišle sem dol izpod Golice. Pa naj italijanski bedaki pravijo, da streljanje nič ne pomaga!

Severni del ljutomerskih gor je obiskala toča dne 9. t. m. in potolkla Jeruzalem, Gresersčak, Slamnjak in Strmec. Škoda je veličanska.

Državnozborska volitev v Gradcu na mesto Reselna, ki je bil dne 14. maja izvoljen v Gradcu v IV. okraju in v Mariboru in je graški mandat odložil, se je vršila v soboto dne 13. t. m. in je zmagal socialnodemokratski kandidat Karl Höger s 5206 proti nemškemu nacijskemu dr. Gürtlerju, ki je dobil le 1107 glasov.

Gospodarski paberki.

0 streljanju proti toči.

Da se resnica prav spozna
treba je čuti oba zvona.

Na Francoskem, Italijanskem in deloma tudi po Avstriji se bode letos opustilo streljanje proti toči, ker so bili uspehi minole poskusne dobe (1902—1906) preneznatni ali ponekod naravnost ničevi. Naše c. kr. poljedelsko ministerstvo je že odpovedalo vsako nadaljno podporo v ta namen. Temu se ni prav nič čuditi. Dosedanji način streljanja proti toči je bil namreč bolj podoben zabavi, nego pravemu obrambnemu sredstvu; a ravno ta slaba metoda je glavni krivec neuspehov.

Učena gospoda, ki ima v rokah oblast in sredstva, se ni mogla prepričati, pomaga li streljanje zoper točo ali ne, ko sama ne more opazovati tajnosti oblačnega morja po več let zaporedoma zunaj mest, v naravi. Priprostemu človeku, ki je po mnogoletnem lastnem opazovanju došel do trdnega prepričanja, da zamore pravočasno in po boljši metodi vrejeno streljanje zares preprečiti točo, pa moder svet itak ne verjame, ker dotičnik prè ni dosti učen, pa tudi nima potrebne oblasti v rokah.

Prav zelo je škoda, da se to za kmeta velevažno vprašanje ne more rešiti v prilog resnici že v bližnji bodočnosti.

Skušnje uče, da je streljanje ponekod vedno preprečilo točo, drugod pa ne. Odkod pride to? Odgovor: Streljalo se je tam bolje kakor tu. Ako streljanje ne bi preprečevalno učinkovalo na tvoritev toče, tedaj bi morali imeti vsi dotični strelni poskusi nikalen uspeh. Tega pa skušnje ne uče.

Na Kozjaku više Maribora v župniji Sv. Križa in Sv. Duha so streljali proti nevihtam z malimi presledki že od leta 1846. naprej in sicer najprvo na Kartovi puši in pri Zmrzlinjaku, potem pri Šeleju in Jarčiču. Nastavili so jih k temu sosednji kmetje, katerim je dvakratna toča (koncem avgusta in začetkom septembra) l. 1845 strahovito opustošila njihove kmetije.

Vsi ti streljači so streljali po starem preprostem načinu. Imeli so za nevihte manjšega ali večjega obsega tudi manjše ali večje možnarje iz kovanega železa. V te so nasipali smodnika navadno do polovice, zateknili je z mahom ali papirjem, na zamašek pa s pomočjo železnih batov in kladiv močno nabili suhe opeke ali kamenja do vrha. Streljiščnih bajt in strelnih dimnikov niso imeli. Rabili so le malo jamico na zemlji za ognjišče, kjer se je žaril zakrivljen, železen kušar, nasajen na dolgo raho; čez ognjišče malo strehe in par desek in krajnikov za slučaj naliva in nekaj ploščnatih kamnov za podlaganje možnarjev. Druzega nič. Nabijali so možnarje kar na prostem, ob času dežja pa kje pod najbližjo streho. Naravnali so je precej nizko proti hudournim oblakom. Največje nepravilike je delal streljačem kušar, ki je bil dostikrat ali prepočasi ožareval, ali pa se prenaglo ohlajal, da ni bilo vselej mogoče streljati pravočasno. Ob času bližajoče se hude nevihte je moralo pomagati na strelišču vse, kar je bilo za to sposobnega pri hiši. Kaj zato, če so bili ti hrabri branilci čestokrat premočeni do slednje niti, da je le zmaga bila na njihovi strani! „Pum, pum, pum!“ je pokalo tačas proti temnim oblakom kakor ob času cesarskih manevrov. V jeseni po srečno dobljenih zmagah so streljači poslali svojega nosača po zbirci ovs, rži, pšenice itd. po vsej okolici, ki je bila vsled streljanja v tem letu obvarovana točine škode.

Med gori omenjenimi streljači je bil stari Jarčič († 1883) najslavnejši. Ta je opazoval barvo, obliko in kretnjo oblakov že pred solnčnim vzhodom ter že skoraj vedno v naprej vedel o preteči nevarnosti. Odkar je streljal on, je toča pobila okolično Žavcarjevega vrha (924 m) samo enkrat (30. 6. 79. popoldne). Takrat je stari Jarčič spravljajl seno na južni strani svoje kmetije globoko doli v grabi, odkoder ni pravočasno zapazil nevihte, ki se je bila bližala od severa. Prepozno je začel streljati in res tokrat ni mogel več preprečiti toče. Navadno pa je stari Jarčič začel streljati prav rano. Pravil je, da zaleže en strel zarana več kot poznejših deset. Trdil je tudi, da je pri streljanju najvažnejše to, da se naredi veter, ki razžene zbirajoče se oblake že poprej, ko so mogli narediti točo. Po lastnem opazovanju je prišel na to, da imajo nevihte svoja gotova zbirališča. Za njegov strelni okoliš je bilo tako nevarno gnezdo v kotu jugoizhodno od Golice (Koralpe), severoizhodno od Kozjaka (Posruckgebirge), zahodno od Klancev (Glanz) v dolini okrog Lučan, Arveža, Klunjan (Klein), Zelenega travnika (Wies), Ivnice itd. Opazoval je, da je prišla izm. d 100 neviht, ki so se bile kedaj podile mimo Žavcarjevega vrha, gotovo 90 sem dol iz tega hudega kota. (Dalje prihodnjic.)

Industrija v Avstriji je v neprestanem napredku. Da je gospodarski razvoj in gibanje tako malo z širši jaanosti, se je zahvaliti državni upravi, ki javnosti skoro nič ne seznanja z elementarnimi dejstvi gospodarskega življenja. V poslednjih 10. letih je število oseb, zaposlenih v industriji in trgovini, rastlo, ono v poljedelstvu padlo. To govori, da v avstrijskem gospodarstvu še ni nastopila doba, ki jo bivši francoski minister Meline označuje nakratko: Povratek k grudi.

Zadnja poročila.

Odpis davka. Finančno ministerstvo je določilo, da se za leto 1907. odpiše od zemljiškega davka 15%, od hišnega davka 12%. To pa seveda le od državnega (cesarskega) davka, ne pa tudi od doklad.

Imenovanje ravnatelja na l. drž. gimnaziji v Ljubljani. Proft je umaknil svojo prošnjo in je ministerstvo akte deželnemu šolskemu svetu kranjskemu državnemu svetu vrnilo, da se terno spo-polni.

Jugoslovanski abiturijenti imajo skupni se-stanek dne 20., 21. in 22. velikega srpana (av-gusta) v Dubrovniku v Dalmaciji.

Poljčane. Hišo sloven. trgovca Ivaniša je kupil nemški trgovec Karl Sima. Gospodje kleri-kalci, kje je narodnost?

Umor naprednega učitelja. Po naročilu žup-nika Milesija je bil v Barceči na Italijanskem (v Milanskem) umorjen napredni učitelj Loljo. Župnika in morilce so zaprli.

Kuga v Indiji. V angleški poslanski zbornici je bilo naznanjeno, da je v prvih šestih mesecih l. 1907. umrlo na kugi v Indiji en milijon 60 tisoč in 67 ljudi.

Klerikalci na Goriškem so na občnem zboru svojega pol. društva „Sloga“ vrgli dosedajnega mnogoletnega predsednika in vodja stranke dr. Gregorčiča in vzdignili na ščit odvetnika dr. Pa-vletiča. Gre-dolčič!

Žalski Sokol razvije v nedeljo dne 4. avg. svoj prapor. Opozarjamo na to pomembno sveča-nost, ki obeta biti velika narodna slavnost.

Zaprta bivši minister. Zaprli so na Italijan-skem bivšega ministra Nuncija Nasi iz Sicilije, ki je ogoljufal državo za mnogo milijonov.

Na Menino priredita izlet savinska in kam-niška podružnica S. P. D. dne 21. t. m. Za pi-jačo (vino in pivo) je preskrbljeno, hrano nesi vsakdo s seboj! Odhod iz Gornjega grada oziroma iz Vranskega med 9. in 10. uro. Slovenci, pohi-tite za en dan v prekrasni savinski planinski svet!

Zadnja seja državnega zbora bo v torek, dne 23. t. m.

Deželni zbori bodo sklicani na 11. septem-bra t. l.

Toča v Istri dne 17. t. m. je na mnogih krajih napravila ogromno škodo.

Hrvatski sabor je — kakor poročajo hrvat-ski časopisi — razpuščen in pred 10. listopadom (oktobrom) se imajo vršiti nove volitve.

Borovlje. Wernigovo puškarno je kupila slo-venska družba, v kateri sta tudi ljubljanski župan Hribar in celovski odvetnik dr. Müller. Kupiti nameravajo še več podjetij.

Pri celjskem okrožnem sodišču je razpi-sano mesto jetniške nadzornice. Prošnje se imajo vložiti do 30. t. m. Prosilke morajo biti polno-letne, ne nad 30 let stare, brez otrok (samske ali vdove), večje pisanja, čitanja, računanja, ženskih ročnih del, slovenščine in nemščine.

Peticijo za slovensko vseučilišče in sploh slovenske šole so vložili občina Markovci ter krajnišolski svet in bralno društvo pri Sv. Marku niže Ptuj.

Velik načrt za Istro. Izdelal se je velik načrt, kako odpomoči pomanjkanju vode in suši v celi Istri. Načrt je izdelal inženier Karol Schwarz na Dunaju, financirala pa bo načrt an-gleška delniška družba s pomočjo vlade, istrskega deželnega zbora in občin.

Mesto v nevarnosti, da se pogrezne. Mešča-nom v Minneapolis v severni Ameriki se je 16. t. m. uradno dalo na znanje, da je bilo mesto pet let v nevarnosti, da se pogrezne. Oblasti so va-rovale o tem strogo tajnost in so proračun falzi-ficirale z namenom, da prikrijejo dejstvo in ne-moteno ter tajno izvršijo velike poprave z beto-nom, katerega so v velikanskih množinah vlivali v fundamente. Mesto je sedaj izven nevarnosti.

Iz Libelič na Koroškem. Pretekli četrtek smo pogrebili Janeza Stavdekerja, vrlega narodnega mladeniča, ki si je pri orožnih vajah nakopal bo-lezen — sušico, kateri je podlegel. Bil je edini sin našega župana. Z njim je izgubil ta zadnjega svojega otroka — sedem jih je bilo. Žalostna usoda! Vsi občani žalujemo z njim, ki je obče priljubljen in naroden mož. Ranjki je bil naroč-nik „Narodnega lista“ in ga je pridno prebiral. Njegova smrt je za naš lep kraj, ki pa ima žali-bog precej tuje lice, huda izguba, zakaj pri nas so pravi narodnjaki še redkejše nasejani kot drugod.

Slavnostni dan koroških Slovencev je bil dne 14. t. m. v Št. Jakobu v Rožn. Na tisoče ob-činstva se je zbralo iz Koroške in Kranjske, Pri-morske in Štajerske. Položil se je temeljni kamen Narodne šole v Št. Jakobu. Kakor znano, je slavna pravična vlada obropala Št. Jakobske Slovence slovenske šole, zato so iz svoje moči ti postavili tako šolo. Slavnost minole nedelje je neprimerno mnogo pripomogla k povzdigi narodne zavesti na Koroškem.

Pouk v pletarstvu in vrboreji se bo vršil od 1. septembra naprej v Radovljici na Gorenjskem.

V pokoj stopi g. Rihard Dolenc, vodja de-želne kmetijske šole na Grmu na Kranjskem.

Za samoslovenske napise v Ljubljani je pod-pisalo polo 7172 ljubljanskih prebivalcev in izro-čilo polo županu Hribarju. Ta jo je v sporazumu z občinskim odborom izročil deželnemu odboru.

Vreme je po celi srednji in zapadni Evropi neugodno, deževno in mrzlo. V dunajski okolici je divjal 14. t. m. velik orkan z groznimi nalivi, ki so napravili veliko škodo na vrtih poljih in gozdih. Povodnji so nastale. Na Semeringu in drugod je zapadel sneg. Na Češkem, Šleskem in Moravskem so velike povodnji; voda podira mostove, cele vasi so v nevarnosti. Tudi na Turškem so velike povodnji v Vijaletu Ÿškubu, kjer je voda uničila žetev v 23 vasih ter prou-zročila veliko lakoto med ubogim prebivalstvom.

Kmetje! Že v treh slučajih so bili posest-niki občutno kaznovani, ker so prignali na celjski kolodvor svinje brez živinskih potnih listov. Pet posestnikov bo pa še radi tega bolj ali manj kaznovanih. Opozarjamo vse prodajalce, da so živinski potni listi potrebni tudi za svinje in ovce.

Za Haloze. V seji proračunskega odbora je govoril dr. Ploj dne 15. julija o stalno slabih gospodarskih razmerah v istri, posebej pa še v Halozah na Sp. Štajerskem. Zaradi tega ima vlada nujno dolžnost, da začne vendar enkrat z redno podporo mesto majhnih podpornih vsot. Stavi torej resolucijski predlog: „Vlada se poziva, naj zviša znesek za podpore po ujmah, kateri je postavljen v državni proračun za l. 1907 in znaša 3 milijone kron, da lahko izpolni opravi-čene zahteve po pomoči onih posestnikov, katere so zadele vremenske nesreče. Iz tega zneska pa se naj določi gotova zadostna vsota za odpravo stalnega slabega gospodarskega stanja v Halozah in se naj začne kakor hitro mogoče zelo nujna podporna akcija za Haloze.

Novo izumljen parnik. Učenjak Henwitt je sestavil parnik, ki prevozi 60 morskih milj na uro. Na takem parniku bi bilo mogoče priti iz Amerike v Evropo v 30 urah.

Ormož. Davčni pristav g. Fran Košar je premeščen v Rogatec. Tako ostane tukaj samo en slovenski davkarski uradnik.

Proti generalu Steslju se je vložila obtožnica. Očita se mu, da se ni aktivno udeleževal obrambe Port Arturja, da je proti sklepu vojne-ga sveta, dasi je imel še dovolj provijanta in muni-cije, izročil trdnjavo Japoncem, kakor tudi, da ni šel z ostalim vojaštvom v ujetništvo na Japonsko. Obtožnica predlaga smrtno kazen. Obtožen je tudi general Fock.

Književnost.

Aleš iz Razora. Tako je naslov povesti Iv. Cankarja, ki jo je izdala nedavno „Narodna za-ložba“ v Ljubljani. Povest je pisana povsem v ljudskem duhu in je eden najlepših Cankarjevih proizvodov. Pripominjamo, da nima povest v sebi onih temnih, za priprostega bralca nerazumljivih mest, kakor takšnih mrgoli v drugih Cankarjevih povestih. S povestjo „Aleš iz Razora“ se je vrnil Cankar k svojemu ljudstvu, od katerega se je včasih tako odtujil. Povest je vzeta iz resničnega življenja in slikanje duševnih pojavov je narav-nost mojstersko. Knjigo priporočamo vsakomur najtopleje, posebno želimo, naj jo naročujejo naše knjižnice. Stane 1 K 50, po pošti 1 K 60 vin. — „Narodni založbi“ pa čestitamo, da je s prvim delom nastopila tako uspešno ter želimo, da na tej poti in tej višini ostane.

Izšla je knjiga „Simon Gregorčič“, življe-njepis. Broširana stane 1 K 20 v, lično platneno vezana pa 2 K. Knjižici je pridejana pesnikova slika z njegovim lastnoročnim podpisom. Čisti do-biček je namenjen „Sokolskemu domu“ v Gorici. Knjiga se dobiva pri založniku Ig. Gruntarju, c. kr. notarju v Ribnici in večinoma v vseh knji-garnah. Želeti bi bilo, da bi se našla v vsakem večjem kraju zaupna oseba, ki bi nabirala na-ročnike za knjižico in založniku naznanila, koliko izvodov da ima poslati.

Št. Peter v Sav. dol. (Zahvala.) Izobraževalno društvo v Št. Petru v Savinski dolini se zahvaljuje vsem, ki so pripomogli k lepemu uspehu naše veselice. Neumorna vaditeljja pevskega zbora gđ. Tajnik in g. učitelj Sevnik sta žela v lepem uspehu vsaj nekoliko plačila za svoj trud. Koliko napora so imeli naši igralci in igralke predno so mogli nastopiti tako dovršeno. Posebne zasluge ima na lepem uspehu šentpavelska godba in njen neutrudni vodja g. učitelj Šmid. Srčna hvala vsem! — Omenjati moramo pred vsem gospo Tavčarjevo, ki je bila poleg gđ. Tajnik duša cele uprizoritve. Velike zasluge grede gospodu in gospej Klopčič, ki sta nam zlasti v tehničnem oziru mnogo pomagala. Gospod in gospa Šribar sta nas lepo pogostila in sta veliko pripomogla, da smo dvorano tako lepo opremili. Za prosto zabavo nam je skrbela rodbina Zaveršnikova. Naj sprejmejo na tem mestu vsi našo zahvalo!

Javna zahvala. Odbora mariborske ženske in moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda izpolnjujeta prijetno dolžnost, da se najiskrenejše zahvalita vsem, ki so na katerikoli način sodelovali pri veliki svečanosti v mariborskem Nar. domu dne 7. julija t. l.

Jugoslovanska korespondenca. (Südslawische Korrespondenz.) Podpisani se je namenil izdajati interese avstrijskih južnih Slovanov zastopajočo korespondenco, namenjeno v prvi vrsti uredništvom čeških, poljskih, rutenskih in nemških časopisov, dalje v svrhu informacije političnim pisateljem, poročevalcem in politikom po poklicu. Oba državnozborska kluba južnih Slovanov — imenom enega ljubljanski poslanec Ivan Hribar, imenom drugega predsednik dr. Ivan Šusteršič — sta mi obljubila, podpirati me v tej nameri, po vseh svojih močeh. Korespondenca, ki izhaja vsak dan po enkrat, v potrebi tudi večkrat, prinaša informacijske članke o položaju in poročila o političnih dogodkih s te ali one strani, ako so le ta poročila stvarna in morejo v katerem koli oziru služiti namenu informacije. Vsakemu poročilu bo pristavljen vir, bodisi oseba, bodisi stranka, od katere izhaja.

V prvi vrsti se gre za točna, kratka in zanesljiva poročila o dogodkih, ki morejo zanimati tudi širšo javnost. Izdatki za brzojavno poročanje se na željo vrnejo. Pismena pojasnila na razpolago. Naklonjenosti p. n. občinstva se priporoča izdajatelj

F. L. Tuma
Dunaj III/4 Khungasse 23.

V Št. Petru v Savinski dolini se ponovi veselica dne 21. t. m.

Sv. Martin v Rožni dolini. Vsled neugodnega vremena zadnjo nedeljo preloži se veselica bralnega in pevskega društva na dne 21. julija. Upamo, da nam bo tedaj vreme milo. Slavnost se vrši ob treh popoldne pri Stožirju, ter obeta obilo razvedrila in zabave. Govorila bodeta gg. Levstik o gospodarstvu, g. prof. kand. Prekoršek pa o izobrazbi. Za pevske točke se je preskrbelo, prosto zabavo nam bo nudila tombola, šaljiva pošta in godba. Vsi prijatelji nepriljene zabave so vabljeni le k prav obilni udeležbi.

Iz Trbovelj. Z ozirom, da so tukajšnje narodne razmere še dokaj nerazvite, sta sklenili obe tukajšnji podružnici družbe Sv. Cirila in Metoda prirediti v nedeljo dne 21. julija 1907 veselico v večjem obsegu. Delajo se že priprave in je dobra zabava zagotovljena. Slavna godba „Pazniškega in delavskega društva v Trbovljah“, ter domači pevci so prevzeli koncertni del. Posebno opozarjamo slavno občinstvo na srečolov, pri katerem je nad 200 krasnih dobitkov. Vzoren skioptikon z zabavami in poučnimi slikami, v zvezi z velikanskim gramofonom bo na razpolago. Omenimo še ples pod orjaško, večstoletno lipo in vaški muzej na lipi; streljanje z žogo, kjer si izurjeni strelci lahko priborijo raznih odlikovanj; šaljiva pošta, bitka s konfetijem itd. Za dobro postrežbo je skrbnjeno. V okusno opremljenih paviljonih bodo narodne dame razpečale najrazličnejše pijače in jedila po zmernih cenah. V mraku čarobna bengalična razsvetljava. Pričakovati je pač najmnogobrojnejše udeležbe, da bo zagotovljen gnetni, kakor tudi moralni uspeh veselice.

Posavska podružnica akad. fer. društva „Prosvete“. Ustanovni občni zbor Posavske podružnice se vrši v nedeljo 21. t. m. ob 10. uri dopoldan v prostorih „Narodnega doma“, v Brežicah. Gostje dobro došli.

Kmetijsko bralno društvo pri Mali Nedelji priredi v nedeljo, dne 21. julija t. l. veselico s petjem in gledališko igro: „Trije tički“, na vrtu g. Senčarja. Začetek ob 4. uri popoldne. Na mnogosteven obisk vabi odbor.

„Murski Sokol“ vabi svoje člane na izvanredni občni zbor v nedeljo 21. t. m. ob 3. uri popoldne. Vspored: 1. Poročilo odbornikov. 2. Volitev odposlancev za „Slov. sokolsko zvezo“. 3. Poročilo o vsesokolskem zletu v Prago. (Poroča br. Lipša). 4. Slučajnosti.

„Mariborski Sokol“ vabi svoje člane na izredni občni zbor, ki se vrši v petek, dne 19. malega srpana t. l. ob 8. uri zvečer v „Sokolski sobi“ Narodnega doma v Mariboru s sledečim vspeedom: 1. Poročilo odborovo o doseganju delovanju. 2. Določitev članarine in prispevka za „Slovensko Sokolsko zvezo“. 3. Volitev odposlancev za „Slovensko Sokolsko zvezo“. 4. Slučajnosti. ODBOR.

„Domovina“ v Gradcu je imelo dne 29. 6. svoj izredni občni zbor, pri katerem so bili izvoljeni sledeči odborniki: predsednik g. Anton Kos, podpredsednik g. Ivan Bajc, tajnik g. France Blanč, namestnik g. Alojz Juvan, blagajnik g. Josip Žnidar, namestnik g. Alojz Bostebe, knjižničar g. Ivan Kodela, gospodar g. Štefan Fideršek, nam. g. Ivan Leinthal, odbor g. France Mar.

Družba sv. Cirila in Metoda opozarja tem potom vse narodne tvrdke po širni domovini, da blagovolijo poslati svoje inserate za „koledar družbe sv. Cirila in Metoda“ vsaj do 30. avgusta družbini pisarni.

Družba sv. Cirila in Metoda opozarja podružnice, da je skrajni čas za upošiljatev izkazov in računov. Speče, mrtve podružnice ne morejo imeti zastopnika na glavni skupščini. Ob jednem prosimo, naj se obvešča ob pošiljavi letnih doneskov, darov, dohodkov veselice in nabiralnikov redno našo pisarno, pod kakim imenom se je dotična svota nabrala in v katero vrsto prispevke naj se upiše, da se s tem omogoči pravilno uradovanje, jasna bilanca, zapreči pa se nepotrebno razpošiljanje računov in tirjatev. Prosimo torej točnosti, reda in jasnosti. To je neobhodno potrebno pisarni, koristno pa samim podružnicam in podpornikom ter vsem, ki so z nami v zvezi. Končno prosimo slovenske

rodoljube, naj nam radi in hitro dajejo informacij, katerih ob raznih slučajih iščemo. Nekaterim takim dopisom uže dolgo ni odgovora, vsled tega pa trpi čisto prav važna zadeva veliko škodo. Rodoljubi, prosimo tudi v tem oziru požrtvovalnosti in točnosti.

Zaradi družinskih razmer se proda

nova hiša

v Gaberjih, 10 minut od Celja, pod ugodnimi pogoji. Natančneje pismeno in ustmeno. 116 3-1

Jožef Haler, Celje, Šolska ulica 10

Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg

išče

salda - kontista

s prakso na pivovarno v Žalec. Plača po dogovoru. Ponudbe na pivovarno Laški trg.

114 1

V službo želi stopiti

pri kakem veleposestniku, lesotrcu ali pri graščini fant iz dobre kmečke hiše, star 24 let; zna kolarsko in tudi nekaj mizarskega dela. Izurjen je pri lesni obrti sploh. Razume se na kubične mere, zna dobro računati in pisati, vaje je delati tudi na stroje; razume se pri rezanju lesa. Poljska dela zna vsa; tudi sajenje sadnega drevja in mladih gozdov, veselje ima tudi do živinoreje. Službo bi nastopil koj s 1. avgustom. Za naslov se izve pri uredništvu „Narodnega lista“. 109 3-2

V najem se da gostilna z vrtom in kegljiščem po dogovoru; ponudbe pod „Celje 300“ na upravo „Nar. Lista“.

110 3-2

Dva nova letna sejma se vršita v Petrovčah in sicer

dne 4. marca in 14. septembra.
Županstvo Petrovče.

117 1

NAJNOVEJŠA IZNAJDBA!

Velik požar

Smekalovimi brizgalnicami

z 40% delavske sile pomanjšanim ravnotežjem nove sestave, koje od desne in leve strani vlečejo in mečejo vodo. — V vsakem položaju delujoče kretanje brizgalnic nepotrebno!

R. A. Smekal, Zagreb

skladišče vseh gasilnih predmetov, brizgalnic, cevi, pasov, sekiric, sesalk in gospodarskih strojev ter motor-mlinov.

Odplačevanje na obroke 129 odlikovanj!

Surovo maslo za čaj — suhe gobe

kupuje v vsaki količini

A. Schanil, Dunaj VIII., Skodagasse 15.

88 10-7

Darujte za „Narodni sklad“!

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami, prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ulica št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

svinčniki peresa peresniki radirke kamenčki tablice gobice črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih črtane z eno ali dvema kolo- nama. v papir, platno, gradl. ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade krajne šolske svete, učiteljsvo, župnijske urade, okrajne zastope, užitninske zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Časna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnatate vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah

Štambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cvetlicami od najprostejše do najfinejše.

Albumi za slike, dopisnice in poezije. (2) 16

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznано dobro blago. Solidna in točna postrežba.

Učenca

ki je priden in pošten, s prlerno šolsko izobrazbo ter poštenih starišev se sprejme v uk v mešano trgovino, združeno s 112 tobačno založbo, loterijo itd. 3-1
A. STREL v Mokronogu (Dolenjsko).

Den z blagom

kadar gre sezija proti koncu, je moj namen, zaradi tega prodajamo do 1. septembra po čudovito znižanih cenah. Vsaki prvi teden v mesecu velika prodaja ostankov

R. STERMECKI & CELJE
Trgovska hiša manufakturnega in modnega blaga na debelo in na drobno.

Oddaja stavbe.

Podpisana občina bo stavila na parcelah št. 489/2 in 853/11 v Gaberjih nasproti vili „Livada“ ob glavni cesti enonadstropno, v dvorišču pa pritlično hišo.
Proračun za obe stavbi znaša 29.131 K 03 v.
Načrti za stavbi, stavbeni proračun in stavbeni pogoji so na upogled v občinski pisarni na Bregu pri Celju.
Stavba se odda le enemu podjetniku.
Stavbeni podjetniki, ki se nameravajo za to delo potegovati, naj vložijo svoje ponudbe z vadijem po 3000 K najdalje do 27. julija 1907 pri podpisnem občinskem uradu.
Celje, dne 15. julija 1907.

115 1

Občinski urad Okolice celjske.

Kdor želi kupiti uro, srebrnino ali zlatnino,
— naj se obrne na največjo in najcenejšo tvrdko —

Rafael Salmič

v „Narodnem domu“ v Celju

Velikanska zaloga niklastih, jeklenih, srebrnih in zlatih žepnih ur, budilk, vsakovrstnih stenskih ur, srebrnih in zlatih prstanov, uhanov, zapestnic, verižic, priveskov itd. Velika izber **očal, naočnikov, zdravniških in drugih termometrov, barometrov, tehtnic za vino, mošt, žganje** itd. Prosim, **oglejte** si mojo trgovino in zalogo.

Velika delavnica za vsakovrstna popravila.

Vsakomur je na ogled stotine zahvalnih in priznalnih pisem.

Naročite cenike, katere razpošiljam zastonj in poštne prosto.

Točna postrežba! Nizke cene!

EDINA SLOVANSKA DELNIŠKA ŽIVLJENSKA ZAVAROVALNICA

Najugodnejše in najcenejše zavarovanje:

- a) Za slučaj smrti.
- b) Za slučaj smrti in doživetja.
- c) Zavarovanje dote in oprave nevest.
- d) Moderno zavarovanje s sočasnim obrestovanjem vseh vlog.
- e) Moderno zavarovanje s sočasnim zavarovanjem za slučaj nesposobnosti.
- f) Najrazličnejše kombinacije zagotovljenja pokojnine.

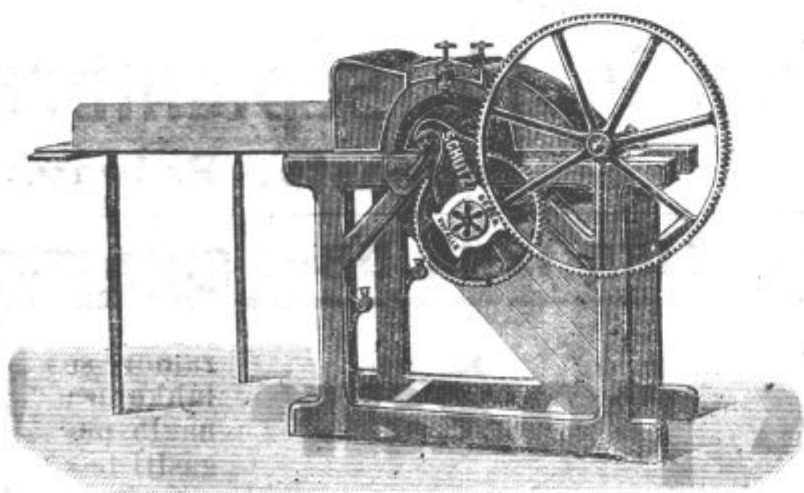
Najboljši zavarovalni pogoji:

- a) Zavarovani znesek se izplača popolnoma tudi v slučaju samomera, dvoboja, če je bilo zavarovanje dve leti brez prestopa v veljavi.
- b) Zavarovalne listine ne zapadejo, če so tri leta v veljavi, in če ni nanje podano posojilo.
- c) Zavarovalne listine, ki so bile valed neplačane zavarovalnine zmanjšane ali zapadle, se more kadarkoli tekom treh mesecev obnoviti, to obnovenje ni odvisno od zdravstvenega stanja še živečega zavarovanca.
- d) Na zavarovalne listine, ki so najmanj tri leta v veljavi, dovoljuje družba posojila za zmerne obresti.
- e) Vojni riziko je v vseh zavarovanjih (izvzemši samo vojake po poklicu in osebe, ki izvršujejo vojaško službo pri mornarici) takoj ed začetka in sicer do zneska kron 10.000 brezplačno všteti.

PRVA ČESKA SPLOŠNA DELNIŠKA DRUŽBA ZA ZAVAROVANJE NA ŽIVLJENJE

Okrajni zastopnik v Celju je gosp. Terček Alojzij, Schillerjeva ulica št. 3
v Mariboru je gospod Tomažič Ivan, Tegetthofova ulica 10
v Sv. Lenartu v Slov. gor. je gospod Zemljč Josip
v Brežicah je gospod Holy Josip.

97 8-1

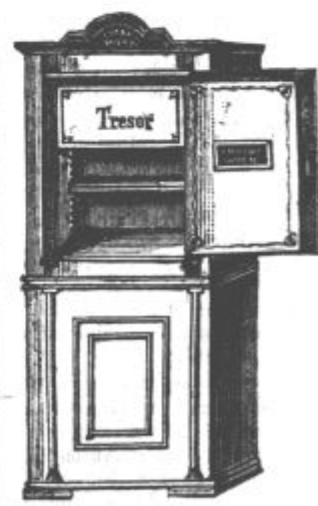
Najboljše poljedeljske stroje, posebno pa

mlatilnice

za rabo na roko kakor na vitelj (gepelj), bodisi, da se isti goni z živino ali vodno močjo, kakor

čistilnice in razno drugo orodje priporoča trgovina z železnino „**MERKUR**“, P. Majdič Celje.

Bogata zaloga traverz, cementa, vodovodnih cevi in naprav, cevi iz kamenščine, vozni in komatnih nepremočljivih plaht.

Najboljše, zoper ogenj kakor tudi vlom varne

blagajne

po najnižjih tovarniških cenah.